ΕΤΟΣ Β'.-ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 18

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ . . . . . Δραχ. 50
Ἐξωτερικοῦ Λίραι Ἀγγλίας 1 ἢ Δολλάρια 4

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙΑ ΠΕΜΠΤΗΣ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1926

Ταχυδρ. καὶ τηλ. Διεύθυνσις : «ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ».
Μέτωνος 3 (Πάροδος Ὁδοῦ Πειραιῶς) Ἀθῆναι

ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΣ:
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ:
ΜΕΤΩΝΟΣ 3 (ΠΑΡΟΔΟΣ ΟΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) ΑΘΗΝΑΙ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ διὰ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ὑ Νοεμβρίου δημιουργηθεῖσα κατάστασις, ὡς προεβλέπετο, δὲν εἶνε εὐχάριστος.

Ἡ διὰ τοῦ νόθου ἐκλογικοῦ συστήματος τῆς Ἀναλογικῆς καταρτισθεῖσα Βουλὴ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιτακτικὴν ἐντολήν, ἣν ἔδωκε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτοῦ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἡ ἐπιτακτικὴ αὕτη ἐντολή, ἡ συνισταμένη εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἀφορήτων φορολογικῶν βαρῶν πρὸς ἀνακούφισιν αὐτοῦ εἶνε σχεδὸν ἀδύνατον νὰ κατορθωθῇ. Ἡ σύστασις τῆς Βουλῆς, ἀπαρτιζομένης ἐκ βουλευτῶν βενιζελικῶν, πάσης ἀποχρώσεως, 145, ἀντιβενιζελικῶν 119, κομμουνιστῶν 8 καί τινων ἀνεξαρτήτων, δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ οὐδ' εἰς αὐτὴν τὴν Οἰκουμενικὴν Κυβέρνησιν νὰ προβῇ εἰς λῆψιν μέτρων ἀνακουφιζόντων ἀμέσως τὰς πασχούσας λαϊκὰς τάξεις.

Ἡ θυσία τῆς συμμετοχῆς ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἀναβάλλοντος εἰς εὔθετον χρόνον τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ προγράμματος αὐτοῦ, οὐδ' αὐτὴ θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἀναμενομένην ἀνακούφισιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν τοῦ Λαοῦ, διότι οἱ δεσμοὶ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ βενιζελικῶν στοιχείων πρὸς τὰ τελεσθέντα ὄργια ἐπὶ τετραετίαν ὑπὸ τῆς στρατοκρατίας θὰ καταιώσωσι κατὰ τὸ πλεῖστον τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῶν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει συμπαρεδρευόντων ἀντιβενιζελικῶν μελῶν αὐτῆς. Τοῦτου δὲ κυρίως ἕνεκα θὰ ἐπέλθῃ μετ' οὐ πολὺ τὸ μοιραῖον τέλος τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, χωρὶς νὰ ἐπιτευχθῶσι τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τὰ σχεδὸν παρὰ πάντων ἀναμενόμενα.

Οὕτω πλὴν τῆς ἀπωλείας τῆς εὐκαιρίας πρὸς ἐλάττωσιν τῶν φορολογικῶν βαρῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, θὰ κλονισθῇ καὶ ἡ πεποίθησις αὐτοῦ πρὸς τὸ λυσιτελὲς τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος, διότι ἀτυχῶς οἱ πολλοὶ δὲν εἶνε σύνηθες ν' ἀποδίδωσι τὰ αἴτια τῶν ἀποτυχιῶν εἰς τὰς πραγματικὰς αὐτῶν ἀφορμάς, ὁπόταν μάλιστα ἀντίθετα κοινωνικὰ συμφέροντα καραδοκοῦσι τὴν εὐκαιρίαν πρὸς ἐπικράτησιν τῶν ἀντιλαϊκῶν αὐτῶν βλέψεων.

Αἱ Οἰκουμενικαὶ Κυβερνήσεις, αἱ εἰς τοιαύτας ἐθνικὰς ἀνάγκας ἐπιβαλλόμεναι, ἐὰν ἀποτύχωσι τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως αὐτῶν, δίδουσι τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἀπολυταρχικοὺς παράγοντας τῆς κοινωνίας νὰ κηρύξωσι τὴν χρεωκοπίαν τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καὶ τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τῆς διακυβερνήσεως ὑπ' αὐτῶν τῆς Χώρας πρὸς σωτηρίαν τῶν λαϊκῶν συμφερόντων. Εἶνε μέγας ὁ κίνδυνος ὁ ἐπαπειλῶν τὴν Χώραν ἐκ τοῦ ναυαγίου τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως. Τὸν κίνδυνον δὲ τοῦτον πρέπει μετὰ θάρρους ν' ἀντιμετωπίσῃ ἡ Κοινὴ Γνώμη ἐν τῇ ἀπολύτῳ πεποιθήσει ὅτι αἱ χῶραι εὐημεροῦσι, προάγονται καὶ ἐπιτυγχάνουσι τὰ ἐθνικὰ αὐτῶν ἰδεώδη μόνον διὰ τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἐκδηλουμένης νομίμως ὑπὸ τῆς πλειονότητος τῶν ἐκπροσώπων αὐτῆς.

Τὸ ἀλάθητον τοῦτο δόγμα πρέπει νὰ ἔχῃ ὡς ἔμβλημα ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, αἱ ὁποῖαι θὰ προκηρυχθῶσιν εὐθὺς ὡς αἱ περιστάσεις ἐπιβάλωσι τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ κατάτμησις τῆς λαϊκῆς δυνάμεως εἰς κομματίδια πολυώνυμα καὶ πολυποίκιλα ἠλάττωσε τὴν ἀκατάβλητον ἰσχὺν αὐτῆς καὶ ἐπέβαλε τὸν σχηματισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, παρὰ τῆς ὁποίας ἡ πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀπαιτεῖ, ὡς διὰ μαγείας, τὴν θεραπείαν ὅλων τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα ἐπὶ τετραετίαν ἡ στρατοκρατία ἐπέφερεν εἰς αὐτόν. Εἶνε τόσον πολλὰ καὶ ποικίλα τὰ κακὰ τὰ ὁποῖα ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ ἰδιοτέλεια ἐπέβαλον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, κατὰ τὸ τετραετὲς χρονικὸν διάστημα τῆς στρατιωτικῆς δικτατορίας, ὥστε θὰ ἦτο πραγματικὸν θαῦμα ἡ θεραπεία αὐτῶν ἐν βραχεῖ χρονικῷ διαστήματι ὑπὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐὰν ἡ σύνθεσις αὐτῆς δὲν περιεῖχε στοιχεῖα ἀρνητικά, ὡς ἐκ τῆς ἐν τῷ παρελθόντι δράσεως αὐτῶν.

Ἐπὸ τῶν δικτατορικῶν Κυβερνήσεων οὐδὲ εἰς κλάδος τῆς διοικήσεως ἔμεινεν ἄθικτος, οὐδεμία κρατικὴ ὑπηρεσία ἔμεινεν ἀλώβητος, τὰ πάντα ἀνετράπησαν ὡσεὶ δόνησις σεισμικὴ ἰσχυροτάτη κατέπληξε τὴν γῆν. Ἡ Θρησκεία ἐπλήγη, ἡ Ἐκπαίδευσις ἐστρεβλώθη, ἡ Διοίκησις ἀνεστατώθη, ἡ οἰκονομία τῆς Χώρας ἀνετράπη διὰ τῶν ἀφορήτων καὶ ἀντιπεπτημονικῶν φορολογιῶν, τὸ προϊὸν τῶν ὁποίων ἢ διεσπαθίσθη ἀσκόπως ἢ ἐκλάπη ὑπὸ τῶν δραπετευσάντων εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν τέως κυβερνητῶν αὐτῆς.

Τοιαύτη ἡ πραγματικὴ κατάστασις τῆς Χώρας, ἄνευ ὑπερβολῶν.

Πρὸς θεραπείαν αὐτῆς ἐκλήθη Βουλὴ κατατετμημένη εἰς κόμματα ἀνίσχυρα, ἡ ὁποία κατέφυγεν εἰς τὸ φάρμακον τῆς «Οἰκουμενικῆς», ἕνα σωθῇ καὶ σώσῃ τὸ κινδυνεῦον σκάφος τῆς Πολιτείας. Ἀλλ' ἡ σωτηρία ἀμφοτέρων εἶνε ἀδύνατος, ἐὰν ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ὁμογνωμήσῃ καὶ ἀποστείλῃ κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἐκπροσώπους ὁμογνώμονας ἐν πλειονοψηφίᾳ ἰσχυρᾷ.

ΤΑ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΤΙΣΘΗ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΑΚΟΝ ΜΕΓΑΡΟΝ;

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΚΩΝΣ. ΧΑΡΟΥ

Αἱ κατωτέρω ἐκτιθέμεναι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Γυμνασίου ἀπόψεις τοῦ κ. Κ. Χάρρου ὀφείλομεν νὰ θεωρήσωμεν τὴν γνώμην τῆς συντάξεως τῆς «Κυθηραϊκῆς».

Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀφ' ἧς τὸ 1921 ἡ μικρὰ πατρίς μας, ὑπουργοῦντος τοῦ κ. Στάη, ἐτύχε τὴν ἐν αὐτῇ σύστασιν Γυμνασίου, ἐγένηθη καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς ἀποκτήσεως ἰδίου μεγάρου, ἐν ᾧ ἀνέτως νὰ στεγασθῇ ἡ ἀναπτυσσομένη νεότης, ἐνὸς μεγάρου τέλος, ἀποκλείοντος κόσμημα διὰ τὴν νῆσον, ἀλλὰ καὶ παρέχοντος πλήρως τὰ στοιχεῖα ἐκείνα τὰ καθιστοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν ἀκοπωτέραν καὶ πληρεστέραν. Οὕτω μετὰ πολλὰς συζητήσεις κατηρτίσθη πέρυσι τὸ θέρος ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας κ. Δωρόθεον Κοταρᾶν καὶ ἡ ὁποία καταρτίσασα ὑποεπιτροπὰς ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ, ὅπου βιοῦσιν Κυθήριοι, προέβη εἰς τὴν συλλογὴν ἐράνων, ὧν τὸ μέχρις ὥρας συγκεντρωθὲν ποσὸν ἐγγίζει ἂν μὴ ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομμύριον, ποσὸν τοιοῦτον ἀρκετὸν διὰ τὴν ἔναρξιν καὶ περάτωσιν τῆς οἰκοδομῆς.

Πλὴν ἐνῷ αὕτη ἔδει ν' ἀρχίσῃ, ἐδημιουργήθη ζήτημα περὶ τοῦ ποῦ ἔδει νὰ ἀνεγερθῇ τὸ μέγαρον, ἐνῷ τοῦτο ἦτο ἤδη κανονισμένον εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συλλογῆς τῶν ἐράνων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς.

× × ×

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ τὴν ἄρσιν τῶν οὕτω ἀναφυεισῶν ἀβεβαιοτήτων καὶ τὴν περάτωσιν τοῦ ὡραίου ἔργου, ἔχει ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου της τὰς στήλας της ἐλευθέρας πρὸς πάντα ὅστις ἐπιθυμεῖ νὰ ὁμιλήσῃ ἐπ' αὐτοῦ.

Πρὸς τοῦτο δημοσιεύει συνέντευξιν μετὰ τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ἀφιχθέντος κ. Κ. Χάρρου, ὅστις ἐκπροσωπεῖ καὶ τὴν γνώμην πάντων τῶν συμβαλλόντων εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐκεῖ ἐνεργηθέντος ἐράνου συμπατριωτῶν μας.

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Χάρρος διαμένει ἀπὸ 20 ἔτη ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένος ἄριστα εἰς Φάντκριφτ, ὅπου διαμένουν καὶ ἕτεροι ἑξήκοντα Κυθήριοι, οὓς καὶ ἔχει ὀργανώσει εἰς σύνδεσμον φέροντα τὸν τίτλον «Κυθηραϊκὴ Ἀδελφότης καὶ ἀριθμοῦντα ὑπὲρ τὰ τεσσαράκοντα μέλη. Τὸ δὲ συμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς κ. κ. Χαρ. Σάμιον πρόεδρον, Ἰωάννην Κασσιμάτην ταμίαν καὶ Μηνᾶν Κυριάκην γραμματέα καὶ Κ. Σάμιον, Ν. Χάρρον καὶ Ἐμ. Δευτεραῖον συμβούλους.

Εἰς τὸν κ. Χάρρον ὀλίγον πρὸ τῆς εἰς Μασσαλίαν καὶ ἐκεῖθεν εἰς Ἀμερικὴν ἀναχωρήσεώς του ἐπισκεφθεὶς αὐτὸν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀλθιὼν» ποὺ διέμενε κατὰ τὴν ὁλιγοήμερον διαμονήν του εἰς Ἀθήνας, ἀπηύθυνα ἐκ μέρους τῆς Διευθύνσεως τῆς «Κυθηραϊκῆς» τὴν ἐρώτησιν:

— *Ἡ ἐπιτροπή, κ. Χάρρε, ἀπηυθύνθη ὄντως πρὸς ὑμᾶς διὰ τὴν ἐνέργειαν ἐράνου;*

— Μάλιστα. Συνεκέντρωσα τὸ ποσὸν 1617.50 δολλαρίων ἀπὸ τοὺς ἐν γένει γνωστούς μου συμπολίτας καὶ ξένους, ἐξ ὧν 25 δολλάρια ἀπὸ τὴν ἐκεῖ Ἀμερικανικὴν Τράπεζαν Vandergrift Savinqsand Trust Do. ὡς καὶ ἄλλα ποσὰ παρὰ Ἑλλήνων μὴ Κυθηρίων καὶ Ἀμερικανῶν.

— *Σᾶς ὥρισεν ἡ ἐπιτροπὴ ποῦ θὰ κτισθῇ Μέγαρον;*

— Μάλιστα· ἐν τῇ Χώρᾳ.

— *Σεῖς, κ. Χάρρε, νομίζετε πῶς θὰ ἐξυπηρετηθοῦν καλλίτερον τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας ἂν τὸ οἴκημα κτισθῇ ἀλλοῦ, εἰς ἓν σημεῖον τέλος ἀπέχον ἐξ ἴσου ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία;*

— Τοῦτο ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀνοησίαν. Διότι, ἐκτὸς τῆς ἐλλείψεως οἰκημάτων ὅπως ἀνέτως στεγασθοῦν ὁ μαθηταί, ἡ παίδευσίς των δὲν θὰ ἦτο πλήρης. Τὰ γράμματα ξηρά, χωρὶς τὴν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ τοὺς τρόπους τῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς ἣν ἀποκτᾷ κανεὶς μόνον εἰς τὰς μεγαλουπόλεις, θὰ ἦσαν ἄχρηστα. Τὰ παιδιὰ αὐτά, ὅταν ἔβγαιναν σὲ μιὰ μεγαλούπολι ἀποτόμως θὰ πελάγωναν.

— *Τότε τὸν θόρυβον ποὺ ἐδημιουργήθη πῶς τὸν κρίνετε;*

— Καθαρῶς δημοκοπικόν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἤθελαν νὰ κολακεύσουν χωρικὲς φιλοδοξίες κατ' οὐσίαν δὲ νὰ ματαιώσουν τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ὡραίου αὐτοῦ ἔργου.

— *Τὰ χρήματα τὰ ἐστείλατε ἢ τὰ ἐφέρετε μαζύ σας καὶ τὰ ἐδώσατε εἰς τὴν ἐπιτροπήν;*

— Τὰ ἐστείλαμε τὸν παρελθόντα Μάρτιον εἰς τὸν ταμίαν τῆς ἐπιτροπῆς κ. Διονύσιον Καλούτσην, διευθυντὴν τοῦ ἐν Κυθήροις ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ ἐλάβομεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις, τὰς ὁποίας διενείμαμεν εἰς τοὺς δωρητάς.

— *Τὰ ἐδῶ συλλεγέντα ποσὰ ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν προθυμίαν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συμπατριωτῶν μας;*

Εἰς τὴν ἐρώτησιν αὐτὴν ὁ κ. Χάρρος ἀπήντησε μειδιῶν.

— Μὰ ἐδῶ νομίζω πὼς μὲ τὴν ἄσκοπο συζήτησι ποῦ θὰ κτισθῇ τὸ μέγαρο, ξέχασαν νὰ κάνουν ἔρανο.

Καὶ συνεπέρανε χαρακτηριστικά: «Ρωμέικο δὲν εἶν' καὶ τὰ Κύθηρα;»

— Ἐν τοσούτῳ, φίλε μου, προσέθεσεν ὁ κ. Χάρρος, μοῦ προξενεῖ κατάπληξιν πῶς οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ συμπολῖταί μας, πολλοὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶνε ἁπλῶς εὐκατάστατοι ἀλλὰ πλουσιώτατοι, δὲν ἔσπευσαν νὰ προβοῦν εἰς δωρεὰς αὐθορμήτους. Ἐπίσης ἀπορῶ πῶς ἡ ἐπιτροπὴ ἐνεθυμήθη πρῶτον ἡμᾶς τοὺς τόσον μακράν, ἐλησμόνησε δὲ τοὺς ἐδῶ βαθυπλούτους συμπατριώτας μας...

— *Οἱ ἄλλοι Κυθήριοι τῆς Ἀμερικῆς ξέρετε τί προσέφεραν;*

— Διερχόμενος ἐκ Νέας Ὑόρκης συνηντήθην μετὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐκεῖ Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος κ. Δ. Καλλιγέρου, ὅστις μοὶ εἶπεν ὅτι ἡ ἐκεῖ ἐπιτροπὴ συνέλεξε 2.000 δολάρια, ἡ δὲ Ἀδελφότης ἐνέκρινε παμψηφεὶ νὰ δοθοῦν ἐκ τοῦ ταμείου της ἕτερα 2.000. Τὸ ποσὸν τοῦτο θὰ ἀποστέλλετο εὐθὺς ὡς τοῖς ἀνηγγέλλετο ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου. Ἐλπίζω ὅτι τὰ ἀπέστειλαν.

ΑΛΚΙΣ ΚΥΘΗΡΙΟΣ

ΠΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑ ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΤΕ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀπὸ τὴν συνάδελφον τῶν Ἀθηνῶν «Ἠρωΐα» τῆς 28ης Νοεμβρίου παραλαμβάνομεν μέρος τῆς σκιαγραφίας τοῦ Κοινοβουλίου τοῦ 1896 κατὰ τὴν τελευταίαν σύνοδόν του, γραμμένην ἀπὸ τὸν κ. Ἀλέξ. Φιλαδελφέα εἰς τὸ Λεύκωμα τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τοῦ 1896.

«Εἶνε ἡ 10 μ.μ. ὥρα καὶ οἱ πατέρες τοῦ Ἔθνους συνεδριάζουν ἐν ἀπαρτίᾳ ἐντὸς τῆς μεγάλης αἰθούσης τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου πολυνδήμου καὶ δίκην φρουρίου μὲ ἀλλεπαλλήλους ἐπάλξεις καὶ ταράτσας μεγάρου. Εἶνε ἡ τελευταία συνεδρία τῆς... περιόδου τοῦ 1896. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ὁ πολιὸς γέρων τῆς Γορτυνίας, κεκυφὼς ἐπὶ τοῦ γραφείου του καὶ φέρων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὰ ἴχνη μεγάλου καμάτου καὶ τὰς ρυτίδας μακροῦ, πλήρους ἀγῶνος καὶ θυελλῶν πολιτικοῦ βίου.

»Τὸ γῆρας δ'ὅμως, τὸ ἄλλως θαλερὸν τοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου, ἤδη βαρύνουσι καὶ μαραίνουσιν εἰκοσιτετράωροι καὶ πλέον πολλάκις ἀδιάκοποι ἡμερονύκτιοι συνεδρίαι. Πρόκειται νὰ ψηφισθῇ ὁ Προϋπολογισμὸς

Ὁ Θ. Δηλιγιάννης ἀγορεύων.

καὶ νὰ ἀρκεσθῇ δίκην πολυφέρνου μνηστῆς, ἐξασφαλιζούσης ἐτησίαν εὐτυχίαν, πανενόχλητον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀγρύπνων κερβέρων, διότι ἔσχε τοιούτους ἀρκετοὺς τὸ Κοινοβούλιον ἐφέτος. Μεταξὺ τούτων πρωτίστην θέσιν κατέχει δεινὸς ἀγορητὴς καὶ φλογερὸς ἐλεγκτὴς τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως. Ἰσχνός, μελαψός, εὐθυτενής, μὲ μέτωπον εὐρὺ καὶ ὀφθαλμοὺς μέλανας καὶ σπινθηροβόλους, ὅταν ἐγείρεται ἵνα ὁμιλήσῃ, παράγει αἴσθησιν καὶ πάντες προετοιμάζονται ἵνα τεθωρακισμένοι δεχθῶσι τὰ ὀξέα βέλη, ἅτινα ἀλληλωμένα μετὰ πικροῦ σαρκασμοῦ καὶ σατύρας. Εἶνε δὲ γλωσσοκόπος ἔξοχος ὁ κ. Στάης, ἡ δ' ἑτοιμότης αὐτοῦ ἐν ταῖς ἀπαντήσεσιν εἶνε μοναδική. Δίκην ξυροῦ ἀποκόπτει καὶ κατατέμνει τῶν ἀντιλεκτῶν τὰς ἐπιθέσεις. Μεθ' ὅλην τὴν ρητὴν φλόγα τοὺς κεραυνοὺς ὁ μεγάλος ἀγορητὴς κ. Στάης δὲν κατορθώνει νὰ συγκινήσει πολλούς, οἱ ὁποῖοι λόγῳ τοῦ καμάτου καὶ τῆς μακρᾶς αὐπνίας, ἐξαντληθέντες ἄνευ ὅρων εἶνε παραδομένοι εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως».

Ὁ νεαρὸς κ. Στάης πρωτοεμφανιζόμενος εἰς τὴν Βουλήν.

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

ΣΑΡΑΝΤΟΣ ΚΟΖΑΚΗΣ

Ψόφιος γιὰ κριτική, μὰ καὶ γιὰ χατῆρι τῶν ἀναγνωστῶν μου, θὰ τολμήσω νὰ μπῶ σὲ ξένον ἀμπελῶνα καὶ νὰ γράψω τὴ γνώμη μου γιὰ τὸν νέο μας ποιητή. Ὡς γνωστόν, τὸ ἔργο τοῦτο τὸ ἔχει ἀναλάβει ὁ σοφὸς ἀλλὰ καὶ ἀγαθὸς διδάσκαλός μου, ὁ κ. Γορδοβανᾶς. Μοῦ φαίνεται ὅμως πῶς εἶναι ἀρκετὰ βάσιμη ἡ ἀνωτέρω δικαιολογία μου γιὰ νὰ μοῦ συγχωρηθῇ νὰ ἀσχοληθῶ καὶ ἐγὼ μὲ ἕνα ποιητικὸ ἔργο, τὸ ὁποῖον πρὶν ἀκόμη νὰ ἰδῇ τὸ φῶς μοῦ ἔκαμε βαθειὰ ἐντύπωσι.

Ὁ κ. Κοζάκης ἐγεννήθη τῷ 1856. Ἀπὸ τότε ἐπέρασαν ἑβδομῆντα χρόνια καὶ μόλις σήμερα μᾶς ἔδειξε τί κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴ μετριόφρονη παράστασή του. Μιὰ ψυχοσύνθεση ἐξαιρετικοῦ βάθους κατορθώνει μὲ ἀπαλότητα φυσικὴ νὰ ἀνέρχεται εἰς τὴν ἐπιφάνεια καὶ νὰ μᾶς δείχνῃ μιὰν ἀλυσίδα συναισθημάτων καὶ μᾶς ὁδηγῇ εἰς ἀγνώστους κόσμους. Ἐνῷ εὑρίσκεται μαζύ μας, κοντά μας, τὸν βλέπουμε νὰ περνᾷ εἰς τὸ ὑπερπέραν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ μᾶς στέλνῃ τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἀστρων πρὸς τοὺς ἀγγέλους τῆς γῆς. Ὁ βαθύς του πόθος γιὰ τὸ ὑψηλὸν τὸν σέρνει ἄθελα πρὸς τὰ ἄνω. Μὲ τὴν γερὴ ὅμως ψυχικότητά του κατορθώνει νὰ μὴν ἀποσπᾶται καὶ ἐντελῶς ἀπὸ τὰ γήϊνα. Τοῦτο φαίνεται καθαρὰ εἰς τὸ πρῶτο δίστιχό του ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ ἐδημοσίευσε εἰς τὸ προηγούμενο ἡ «Κυθηραϊκή». Θὰ τὸ παρουσιάσω κάλι. Πρωτήτερα ὅμως ἂς καθορίσω, ὅτι δὲν πρόκειται περὶ καθαροῦ διστίχου. Πρωτότυπος ἐντελῶς εἰς τὸ μέτρο ὁ ποιητής, μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα τὸ δίστιχό του νὰ τὸ θεωρήσωμε καὶ τετράστιχο καὶ τρίστιχο ἀκόμη. Ἐγὼ πρὸς εὐκολίαν καὶ συμβιβασμὸ θὰ τὸ ὀνομάζω στιχηρόν.

«Οἱ θησαυροὶ τῶν ἐπιστημόνων
» καὶ σοφῶν καλλιτεχνῶν κοιμοῦν-
» ται στὰ Μουσεῖα, τῶν δὲ Τραπε-
» ζῶν στὰ χρηματοκιβώτια, γραμ-
» μένοι στὰ βιβλία».

Ὁ ἐμπρεσσιονισμὸς τοῦ ποιητοῦ μᾶς ἐμποδίζει κάπως νὰ μποῦμε στὴ στοχαστική του διάθεση, ἰδίως μὲ ἐκεῖνα «τὰ βιβλία». Ἐν τούτοις μὲ μίαν καλὴν προσπάθειαν ἀντιλαμβάνεται κανείς, ὅτι ὁ ποιητὴς θέλει νὰ πῇ γιὰ τὶς τράπεζες, οἱ ὁποῖες τὰ μὲν μετρητὰ τὰ βάζουν στὰ χρηματοκιβώτια, τὰ δὲ βερεσέδια τὰ γράφουν στὰ βιβλία. Ἐνῷ τῶν σοφῶν οἱ παραλαπίπες κοιμοῦνται τὸν νήδυμον εἰς τὰ Μουσεῖα.

Βλέπει δηλαδὴ κανεὶς τὸν γερὸ ψυχισμὸ τοῦ ποιητοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν τὸν ἀφίνει νὰ κοιμηθῇ εἰς τὸ Μουσεῖον, ἀλλὰ τοῦ ὑπενθυμίζει, ὅτι ὑπάρχουν καὶ παρᾶς καὶ Τράπεζες.

Εἰς τὸ δεύτερον στιχηρὸν ὁ ποιητὴς παρουσιάζει ἕνα βάθος, εἰς τὸ ὁποῖον χρειάζεται ὄχι καὶ λίγη προδιάθεση γιὰ νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ εἰσδύσῃ.

«Τῆς Ἀφροδίτης ἀδελφὸς καὶ
» γέννησης πορφύρας ἐδόξασαν τὸ
» γένος τους καὶ ὅλην τὴν πα-
» τρίδα».

Πορφύραν ἐδῶ ὁ ποιητὴς ἐννοεῖ τὸ κόκκινο χρῶμα τῆς αἰδοῦς, τὸ ὁποῖον ἐχρωμάτισε τὰς παρειὰς τῆς Ἀφροδίτης, ὅταν ὁ ἀτυχὴς σύζυγος, ὁ Ἥφαιστος, μὲ τὰ σατανικά του συρματοπλέγματα τὴν ἔπιασε σκαστὴ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Ἄρη.

Τὰ ἄλλα δύο στιχηρὰ εἶναι σαφέστερα.

«Ἡ μάννα τοῦ σᾶς γέννησε καὶ
» μὲ τὸ βύζαγμά της στὰς ἀγκά-
» λας τοῦ Πατέρα σας γεννήθη τὸ
» ὄνομά σας».

Κάθε παιδὶ δηλαδὴ θὰ βυζάξῃ ἀπὸ τὴν μάννα του καὶ θὰ ἔχῃ τὸ ἐπίθετο τοῦ πατέρα του. Συμπυκνωμένες δηλαδὴ ἔννοιες σὲ ἕνα στιχηρό, γιὰ τὶς ὁποῖες ἕνας ποιητὴς τῆς φουτουριστικῆς σχολῆς θὰ ἐχρειάζετο πενῆντα ἴσως στιχηρά.

«Τὸ βύζαγμα τῆς Μάννας
» σας εἶναι οἱ θησαυροί σας, τὰ εὐ-
» γενῆ αἰσθήματα καὶ ἡ ἀνατροφή
» σας».

Ἐδῶ διαβλέπει κανεὶς τὸ βαθὺ πόνο τοῦ ποιητοῦ, γιὰ τὴ στέρηση τῆς Μάννας του, ἡ ὁποία, ἂν ἐζοῦσε, θὰ τοῦ ἐγλύκαινε παρήγορα τὶς ποιητικές του παρορμήσεις καὶ θὰ τὸν ὡδηγοῦσε ἀνάλαφρα σὲ δρόμους αἰθέριους μιᾶς ἐμπνευσης ὁρμητικώτερης καὶ τολμηρότερης.

Ἕνα καλὸ ὑπάρχει ἀκόμη στὴν ὑπόθεσή αὐτή. Ὅτι τοῦ ξέφυγαν τοῦ ποιητοῦ αὐτὰ τὰ τέσσερα στιχηρὰ καὶ κατορθώσαμε ἐμεῖς νὰ προδιατεθοῦμε γιὰ τὸ ὅλον ἔργο. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὅμως ἡ εἴδησι, ὅτι τὸ ποιητικὸ ἔργο θὰ συνοδευθῇ ἀπὸ κριτικὴ τοῦ φιλοσόφου τοῦ Καψαλίου ἀγαθοῦ διδασκάλου τόσων γενεῶν, μᾶς βάζει σὲ μιὰ ἀνυπομονησία, τὴν ὁποία πολὺ δύσκολα θὰ ὑποφέρωμε.

ΠΑΡΑΒΑΤΙΝΟΣ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Η ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Παρὰ τὰς ἑρμηνείας διὰ τῶν ὁποίων ὁ βενιζελισμός, ὁ Κονδύλης, ὁ Πλαστήρας καὶ ὅλοι οἱ σκοτεινοὶ ἄνθρωποί του, προσπαθοῦν νὰ παρερμηνεύσουν καὶ νὰ διαστρεβλώσουν τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν, ἡ ἔννοια τῆς λαϊκῆς ψήφου τῶν ἐκλογῶν τῆς Ὑης Νοεμβρίου εἶνε ἔκδηλος, σαφὴς καὶ εὔγλωττος.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὁ ἀντιβενιζελικὸς λαός, ἐπεδοκίμασε διὰ τῆς ψήφου του ὅλους τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Κυβερνήσεως Γούναρη καὶ ὅλους τοὺς ἐκτεθέντας εἰς τὴν κρίσιν του συγγενεῖς τῶν δολοφονηθέντων πολιτικῶν, ἀποδόσας διὰ τῆς ψήφου του φόρον τιμῆς πρὸς τὴν μνήμην των.

**Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς τὴν Κέρκυραν, ὁ κ. Στάης εἰς τὰ Κύθηρα, ὁ Γονάς εἰς τὴν Ἤπ

ΠΩΣ ΘΑ ΠΟΛΕΜΗΘΗ Ο ΔΑΚΟΣ

Εν έγγραφον τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας εἰς ἀπάντησιν ἐρωτήματος τοῦ κ. Π. Μεγαλοοικονόμου.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἀπὸ 26 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἀναφορᾶς γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἡ πρόληψις τῶν ἐκ τοῦ Δάκου ζημιῶν τῆς ἐλαιοπαραγωγῆς ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς καταπολεμήσεως αὐτοῦ καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν τῶν προσβαλλομένων ἐλαιώνων τοῦθ' ὅπερ δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας ἢ διὰ τοπικοῦ Ταμείου Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς.

Ἀποστέλλομεν ὑμῖν συνημμένως ἀντίτυπον τοῦ Νόμου 2805 περὶ συστάσεων Ταμείων τῆς Ἐλαίας ὡς καὶ τοῦ Νόμου 3147 περὶ συστάσεως Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς Κρήτης κ.λ.π. ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1925 Διατάγματος »περὶ Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς ἄλλων ἐκτὸς τῆς Κρήτης. Ἀποστέλλομεν ὑμῖν πρὸς τούτοις συνημμένως ἀντίτυπον τῆς ἐκθέσεως τοῦ κ. Ἰσακίδου διὰ τὰς ἐργασίας πρὸς καταπολέμησιν τοῦ Δάκου κατὰ τὸ 1920 ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκτίθενται πᾶσαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας.

Συνιστῶμεν δι' ὑμῖν ὅπως κατὰ τὴν πρώτην περίοδον ἐργασθῇ ἐν Κυθήροις τὸ Ταμεῖον τῆς Ἐλαίας καὶ πρὸς τοῦτο πρέπει τὰ Κοινοτικὰ Συμβούλια τῆς πλειονότητος τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου νὰ ὑποβάλωσιν ἡμῖν ψηφίσματα δι' ὧν νὰ ζητῶσιν ὅπως ἐφαρμοσθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας εἰς τὴν νῆσον τὰ δακοκτόνα μέτρα ἐπιβληθῇ δὲ πρόσθετος φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν τῆς νήσου. συνεισπραττόμενος μετὰ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου φόρου. τόσον ὥστε νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας τῆς καταπολεμήσεως τοῦ Δάκου αἱ ὁποῖαι εἶναι περίπου 1 Δραχ. καὶ 30 λεπτὰ κατὰ δένδρον.

Ἡ ὑπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας καταπολέμησις τοῦ Δακοῦ θὰ γίνῃ ὅταν ἐξακριβωθῇ ὅτι εἶναι δυνατὴ ἡ κάλυψις τῶν δι' αὐτὴν δαπανῶν τοῦ Ταμείου ἐκ τοῦ προσθέτου ὑπὲρ αὐτοῦ φόρου.

Τὴν ἐργασίαν τοῦ Ταμείου τῆς Ἐλαίας κατὰ τὴν πρώτην περίοδον δύναται νὰ συνεχίσῃ τοπικὸν Ταμεῖον Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς.

ὁ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. ΙΣΑΚΙΔΗΣ

ποτελέσματα τῶν τελευταίων ἐκλογῶν.

×××

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὅπως, εὐαρεστούμενος, καταχωρήσητε τὰ κάτωθι:

«Τὸ ζήτημα τῆς εἰς τὸ Port Said καθυστερήσεως καὶ ἐξαπατήσεως ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον μῆνα, τῶν 6 Κυθηρίων ἐπιβατῶν, Δημητρίου Καμηνοῦ, Στ. Τραβασάρου, Ἐμμ. Γιαννιώτη, Ἰωάν. Σπ. Τζάννε, Θεοδώρου Μεγαλοκονόμου καὶ Ἰωάν. Βαρυβάττη, λόγῳ τῆς μὴ ἀποστολῆς εἰς Port Said τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ἔκδοσιν εἰσιτηρίων χρημάτων, δὲν βαρύνει ποσῶς τὸν Μεταναστευτικὸν Οἶκον Dominion Express Company, ἀλλὰ τοὐναντίον βαρύνει τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Ἰσιδωρωπούλου (Hellenic Express), ὅστις διὰ τηλεγραφήματος, ὅτι δῆθεν ἔχει διαθεσίμους δι' 6 ἐπιβάτας θέσεις, ἐξηπάτησε τὸν κ. Παπαδημητρίου καὶ ἔλαβε παρὰ τούτου τὸ ἀντίτιμον τῶν εἰσιτηρίων ἔναντι εἰσιτήρων τοῦ γραφείου Ἰσιδωρωπούλου, οὗτος δὲ ὄχι μόνον δὲν ἀπέστειλε τὰ ἀπαιτούμενα γιὰ τὰ εἰσιτήρια χρήματα τῶν μεταναστῶν, ἀποπειραθεὶς νὰ καταχρασθῇ ταῦτα, ὡς νὰ μὴ ἐγνώριζε τὴν θέσιν τοῦ μεταναστου ἐπέναντι τοῦ μεταναστευτικοῦ νόμου, ἀλλὰ οὔτε κἂν ὑπῆρχον θέσεις, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων. Εἰς τὰ ὑπερωκεάνεια τῆς Oriant Line καὶ ἄλλων Ἀγγλικῶν Ἑταιρειῶν τῶν γραμμῶν, τῆς 17ης καὶ 23ης Ὀκτωβρίου, εἰς τὰς ἐπιστολὰς καὶ τηλεγραφήματα, ἀνέφερε:

»Δέον δὲ εἰλικρινῶς νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Παπαδημητρίου εἰργάσθη εἰς τὸ ζήτημα τῆς διασώσεως τῶν χρημάτων λίαν ἐπαξίως, μιμούμενος τοὺς τιμίους καὶ εἰλικρινεῖς ἄνδρας, μὴ φεισθεὶς χρημάτων καὶ κόπων, πρὸς ὃν ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας καὶ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην μας.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 2 Δεκεμβρίου 1926.

Ὅλος ὑμέτερος
ΕΜΜΑΝ. ΣΠΥΡ. ΤΖΑΝΝΕΣ
Φοιτητής

Σημείωσις «Κυθηραϊκῆς».

Ἡ «Κυθηραϊκή», χάριν τῆς ἀληθείας — καὶ μόνον αὐτῆς,— δημοσιεύει ὅλως ἀφιλοκερδῶς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ κ. Τζάννε. Διότι ἄμα ὡς ἐγνώσθη ἡ εἴδησις, ὅτι οἱ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐπιστολῇ ἀναφερόμενοι συμπολῖται μετανάσται καθυστεροῦν περὶ τὸν μῆνα εἰς Πόρτ Σαΐδ ἐξ ὑπαιτιότητος, ὡς τοὐλάχιστον ἐλέχθη, τοῦ πρακτορείου Παπαδημητρίου, ἡ Σύνταξις τῆς ἐφημερίδος μας δι' εἰδικοῦ συντάκτου της παρηκολούθησε τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξηκριβώσε τὰ ἑξῆς: Ὅτι ὁ ἀποδειχθεὶς κατὰ πάντα τίμιος κ. Παπαδημητρίου, πράκτωρ τῆς «Δομινιὸν Ἐξπρὲς Κόμπανυ», ἐξηπατήθη παρὰ τοῦ πράκτορος Ἰσιδωρωπούλου, ὅπως ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ὁ ἐπιστολογράφος μας γράφει. Προσέτι εἶναι γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς διέφυγεν ἀπὸ τὸν κ. Τζάννε νὰ γράψῃ, ὅτι ὁ κ. Παπαδημητρίου ἐδίωξε ποινικῶς τὸν Ἰσιδωρόπουλον, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ ἀποφυλακισθῇ ἀφοῦ πρότερον κατέβαλεν εἰς τὸν κ. ἀνακριτὴν τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα οὗτος ἀπέστειλεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

×××

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΜΑΣ

Ὅπως ἦτο ἐπόμενον, τὸ μυθιστόρημά μας «Τώρα ποὺ πεθαίνω», ἕνα ἀληθινὸ ἀριστουργηματάκι τῆς λογοτεχνίας μου, ὑπερήρεσεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας, ὅπως μᾶς ὁμολογοῦν διὰ σωρείας ἐπιστολῶν των. Συνιστῶ, εἰς ὅσους κατὰ σύμπτωσιν δὲν τὸ παρηκολούθησαν, νὰ διαβάσουν τὴν πρώτην ἐπιφυλλίδα, διαβεβαιῶ δὲ πάντας, ὅτι ἡ συνέχεια θὰ τοὺς ἀρέσῃ πολὺ περισσότερον καὶ θὰ τὸ βρῆτε καλλίτερον πολλῶν ὡς ἀριστουργημάτων, διαφημιζομένων ξενικῶν ἔργων.

ΛΙΝΟΣ ΘΕΡΙΝΟΣ

×××

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ

Ἡ «Κυθηραϊκή» μετὰ χαρᾶς ἐμφανίζει σήμερον εἰς τὸ ἀναγνωστικόν της κοινὸν ἕναν γενναῖον καὶ ἐνθουσιώδη μαχητὴν τοῦ καλάμου, τὸν γνωστὸν ἀπὸ ἄλλοτε συντάκτην της κ. Γ. Πετρόχειλον.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Πέμπτη 9 Δεκεμβρίου 1926

ΑΙ ΠΡΩΤΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται Κυθήριοι! Εἰς τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους τῶν δένδρων ψιθυρίζεται... ἀπὸ ἡμερῶν καὶ μετεκλογικῶς ἡ προσοχὴς ἀξιοῦς τοῦ φθινοπώρου. Ἐπίσης καὶ ἐν ἔκτακτον παράρτημα ἀποσπασθὲν ἀπὸ ἓν δένδρον καὶ κυκλοφορῆσαν εἰς τὸν κῆπον ἀνέφερεν ὅτι τὸ θέρος ἐξεκουμπίσθηκεν ὁριστικῶς καὶ ὅτι ἀπὸ ἡμέραν εἰς ἡμέραν ἄρχεται ἡ περίοδος τῶν βροχῶν, τῆς λάσπης τῆς πρέφας, τῆς κοντσίνας καὶ τῶν ρέστων. Τὸ ἐφετεινὸν φθινόπωρον θὰ ἔχῃ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ,διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἐφέτος δὲν θὰ πέσουν μόνον τὰ φύλλα, ἀλλὰ καὶ σί ἀπὸ τετραετίας τύραννοι. Ἐπίσης θὰ ὡριμάσουν οἱ καρποί, αἱ ψῆφοι διὰ τὰς λίαν προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Εἰς δὲ τὰ σχολεῖα θὰ ψαλῇ τὸ γνωστὸν ἆσμα:

Τὰ πράσινα φύλλα
Τὰ κόκκινα μῆλα
σὰν φύσηξε ἡ αὖρα
ἐξαίφνης ἐγίνανε μ α ῦ ρ α.

Ἀπὸ τὸ καρνέ μου

Η ΜΕΛΩΔΙΑ ΚΙΘΑΡΑΣ

Πῶς
στὴ βαθειὰ νυχτιὸ ὁ σκοπὸς
κάποιας κιθάρας μοιρολόϊ ὁμοιάζει
Λὲς
κ' εἶσαι σὺ φτωχὴ ψυχὴ ποὺ κλαῖς
γιὰ τὸν καϋμὸ ποὺ σὲ σπαράζει
Νά
τί πικρὰ ἀντηχεῖ ξανὰ
ὁ ἀχός της σὰ νὰ κλαίῃ ἀπελπισμένα
Γιὰ
τὰ ὅσα περνοῦν καὶ φεύγουν μὲ βία
ὄνειρα ὡραῖα καὶ χρόνια εὐτυχισμένα.
Μιὰ
πίκρα κλείνει ἀδρή, στὴν ἐρημιὰ
καὶ στὴν βαθειὰ τῆς νύχτας τὴ γαλήνη
Ἡ
μελῳδία κιθάρας ποὺ τὴ ζωὴ
ὁ πόνος στὶς χορδές της λὲς καὶ δίνει.

Δρόσος Πρωϊνός

ΨΕΜΜΑΤΑ

[Στὴ δίδα Κ...]

Πές μου καὶ πάλι ψέμματα στὴν ψεύτικη
[ἀγκαλιὰ ἀσου
Γιὰ νὰ μεθύσω στῆς ψευτιᾶς τὸ μοῦρο, ποὺ
[σκορπᾶς.
Δός μου τὰ ψεύτικα φιλιά σου
Καὶ ἄσε τὸν παλῃόκοσμο νὰ λέῃ πῶς μ'
[ἀγαπᾶς.

Ὁ Λέανδρος

Δόγια τῆς καρδιᾶς

ΘΑ ΚΛΑΙΣ

Μάταια ζητᾷς σ' ἕνα ψεύτικο γλέντι νὰ κρύψῃς τὸν πόνο σου. Στὴ θύμησί σου θρονιασμένη πάντα ἡ ἀγάπη μου, θὰ σοῦ μιλάει γιὰ τὰ περασμένα. Καὶ θὰ θυμᾶσαι πάντα ὅσο ἂν δὲν τὸ θές, πὼς μέθυσες ἀπ, τῆς ἀγάπης μου τὸ νέκταρ κι' ἡδονικὰ στὴν ἀγκαλιά μου θὰ πέσῃς ἕνα καιρό. Θὰ θυμᾶσαι πῶς μὲ θυσία τῆς εὐτυχίας μου ζητῶ νὰ θεμελιώσω τὴ χαρά σου γιὰ πάντα. Καὶ θὰ κλάψῃς πικρὰ ἐνδόμυχα, ὅσο κι' ἂν τὰ χείλη σου τραγουδοῦν ἢ γελοῦνε. Δὲν κλαῖς γιὰ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχασες ποῦ ποτὲ πιὰ δὲ θὲ ναὔρῃς.

ΟΜΩΣ

. . . ἂν γιὰ σὲ δὲν μπορῶ νὰ πονέσω φανερά, μὴ νομίσῃς πῶς ξένειαστα περνᾷ ἡ ζωή μου. Ξέρω πὼς τὰ μάργαλα μάτια σου νοσταλγικὰ ἀποβλέπουν στὴν ἀγάπη μου. Σ' ἐσένα στρέφω τώρα τὶς ἐλπίδες μου καὶ θὰ ἐμπιστευθῶ τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς μου.

(Ἀπὸ τὸ Μοναστῆρι).

Δρόσος Ἀλόης

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἕνα ρομαντικώτατον Κυθηραϊκὸν εἰδύλλιον, γραφὲν ἐπίτηδες διὰ τὴν «Κυθηραϊκὴν» ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ διηγηματογράφου συνεργάτου τοῦ ἡμερησίου ἀθηναϊκοῦ τύπου κ. Γ. Δ. Κορομηλᾶ.

Ὁ συγγραφεὺς τὸ ἐπιγράφει:

ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΤΣΙΡΙΓΟΝ (Ὁ αὐγερινὸς καὶ ἡ Μαρινάκη. —Ἡ κτυπημένη τῆς Μυρτιδιώτισσας.—Γάμος Ἱππωσύνης.—Τὰ δύο γεροντάκια.—Ἐλθὲ φίλε.—Μία ὑπογραφή).

Ἡ στήλη μου

"ΠΑΤΕΡΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΗΜΑΤΑ,,

Ὀργανὸν ἐπὶ ἑνάμισυ χρόνον τὸ Ἔθνος, ἀπέκτησεν ἐπὶ τέλους τοὺς «πατέρας» του. Ἦτο καιρός. Δηλαδὴ ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἄρχισε τὸ πανηγῦρι τοῦ οἰκήματος τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Κάποιος κάπου βέβαια θὰ λαμβάνῃ τὸν λόγον καὶ ἡ μαγκούρα, ἀλλὰ καὶ ἡ ρητορικὴ αὐτὴ εἶναι συμφυὴς μὲ τὸν κοινοβουλευτισμόν.

Ἀλλὰ ἂς συλλογισθῇ ἕνα πρᾶγμα ὁ λαὸς αὐτὸς μὲ τοὺς κ. κ. «πατέρας» του. Ὅτι τὶς ἡμέρες ποὺ ἔτρεχε γιὰ νὰ τοὺς ἀναδείξῃ ἦταν ἕτοιμος ν' ἀλληλοσπαραχθῇ γιὰ τὸ χατῆρί τους. Μύστακες ἐτινάσσοντο, ὀφθαλμοὶ ἐξηκόντιζαν ἀστραπάς, σιαγόνες ἀλληλοεπροχίζοντο, στοιχήματα ἔβαζαν.

Ἰδοὺ μία πρόχειρος στατιστική:

Ἀπὸ τὰ Φράτσια μοῦ γράφουν: Ὁ κ. Ι. Γ. Παυλάκης ἐστοιχημάτισε μὲ τὸν κ. Ι. Πετρόχειλον. Ὁ πρῶτος πιστεύων εἰς τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κ. Στὴν ἔβαλεν 100 δραχμὰς καὶ ὁ δεύτερος φανταζμενος τὴν ἀποτυχίαν του, 375 δραχμάς. Ὁ κ. Γ. Πετρόχειλος ἐστοιχημάτισε μὲ τὸν κ. Κ. Παυλάκην δημοδιδάσκαλον. Ὁ πρῶτος ἐπίστευεν ὅτι ὁ κ. Στὴς θὰ πάρῃ ἄνω τῶν 271 ψήφων εἰς τὸν τέως βενιζελικὸν δῆμον Ποταμίων, ἐνῷ ὁ κ. Παυλάκης ὀλιγωτέρους τῶν 269. Τὸ στοίχημά τους ὡρίσθη εἰς 500 δραχμάς. Πιστεύω ὅτι ἀκόμη ἀμφισβητοῦν τὴν νίκην οἱ στοιχηματίσαντες διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου ὑποψηφίου. Κάποιος ἀπὸ τοὺς στοιχηματίσαντας ἐπέμενε προχθὲς ἐπὶ ἰδικοῦ του ἀριθμοῦ βουλευτῶν γιὰ τὸ κόμμα του νὰ πάρῃ τὸ στοίχημα τοῦ ἄλλου. Ὅταν ἀνέγνωσε τοὺς ἐπισήμους ἀριθμοὺς τοὺς ἀπέκρουσεν ὁ ἄλλος ὡς ψευδεῖς, ἀναφωνήσας:

— Δὲν ξέρω τίποτε! Ἐφέραμε 165.

Ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους ἡ κοινὴ βοὴ ἦτο «Σταύρωσον! Σταύρωσον!» γίνονται πατέρες τοῦ Ἔθνους. Ἂς προσέξουν λοιπὸν μήπως ἡ βοὴ ξαναγυρίσῃ στὴν προτέρα της σημασία.

Ἀλκις

Τὸ φίλω τοῦ νησιοῦ

Ο ΜΠΑΡΜΠΑ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Μετὰ ἀπὸ τὶς ἐκλογὲς πῆγα στὸ κυνῆγι σὲ ἐξοχὴ γιὰ νὰ ξεσκάσω. Στὴν Ἀγριοκατοῦ πίσω στὰ λιμνάρια κάθισα τρεῖς-τέσσερες μέρες. Τὴν περασμένη Κυριακὴ μετὰ τὴν ἐκκλησία στὸ Μαῦρο-Βράχο βρίσκω τὸ γέρω Παναγιώτη Στρατηγὸ ἀπὸ τὸ Μυλοπόταμο. Καθισμένος ὁ Μπάρμπα Παναγιώτης σ' ἕνα λιθάρι, γέρος ποὺ θαρρεῖς τὰ χρόνια βαραίνονται τώνα μὲ τ' ἄλλο εἶχαν κυρτώσει τοὺς ὤμους του καὶ μισοκλείσει τὰ μάτια, μὲ πόδια ὅμως κατσονάτα, ὥστε νὰ τριγυρνᾷ ἀκολουθῶντας τὰ γιδοπρόβατά του ὅλες τοὺς βουνοπλαγιὲς τῆς Βολάδας τῶν Λιμναριῶν, κρατοῦσε γιὰ στολίδι παρὰ γιὰ στήριγμα τὴν ψηλὴ ἀγκλίτσα ,στρίβοντας ἕνα τσιγάρο ποὺ τοῦ ἔδωσα, μὲ ρωτοῦσε γιὰ τὴν Ἀθήνα.

— Τί γίνεται ρὲ παιδί μου σὰ πέρα. Ἄχ! ρὲ κατακαϋμένα νειάτα!

Τὰ μάτια τοῦ Μπάρμπα Στρατηγοῦ ἀπετίναξαν, λές, τὰ χρόνια, τὰ βλέφαρα ἀνορθώθησαν, ἡ λαμπάδα τῶν γυρατειῶν σβύστηκε μὲ μᾶς καὶ ἔλαμψαν κατακάθαρα, φεγγοβόλησαν παράξενα ἀπὸ ἕνα ἀντικατοπτρισμὸ νεανικοῦ πόθου καὶ εἶδα ξαφνικὰ ἕνα Μπάρμπα Παναγιώτη λεβέντη λυγιστό, στραβὰ τὸ σκουφί του σὴν κορφὴ μαύρων γυαλιστῶν μαλλιῶν, μπλὲ γιορτινὴ βράκα γύρω ἀπ' τὴ λυγερὴ μέση, τ' ἀτσαλένια μπράτσα ξεφεύγοντας ἀπ' τὰ ἡαρδειὰ μανίκια, ἀκροπατῶντας στὰ προκοπτὰ παπούτσια, ἐνσάρκωσις τοῦ σατύρου, πενθυμα τοῦ λόγκου καὶ τοῦ βουνοῦ τῆς λεβεντιᾶς καὶ τοῦ ἀνδρισμοῦ, νὰ κυτάζῃ γύρω.

Τὸν νοῦ σου Ἀθήνα! Τὸ μάτι τοῦ Μπάρμπα Στρατηγοῦ ξανασβύστηκε, μὰ χίλια ἄλλα μάτια στέκουν ἀκόμα πάνω στὸ νησί, κυττῶντας κατὰ πάνω.

Ὁ Γυρολόγος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

(Τὰ εἰς τὴν στήλην ταύτην δημοσιευόμενα κοινωνικὰ νέα προπληρώνονται)

—Ἀφίξεις.

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας πρὸ ἡμερῶν ὁ ἐκλεκτὸς συμπολίτης μας Π. Στρατηγὸς μετὰ τῆς κυρίας του ἐπιστρέφων εἰς Ἀμερικήν.

×××

—Ἀναχωρήσεις.

Διὰ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς γραμμῆς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀνεχώρησαν μέσῳ Εὐρώπης διὰ Ν. Ὑόρκην οἱ εἰς Φάντκριφ καλῶς ἀποκατεστημένοι συμπολῖται μας κ. Κωνστ. Χάρος καὶ Ἱερωνύμων Μεγαλοοικονόμος.

ooo

—Ἐπίσης ἀνεχώρησαν διὰ Πρίσμαν τῆς Αὐστραλίας ὁ κ. Γ. Καλλίγερος, ἀντιπρόσωπος τῆς ἐφημερίδος μας.

×××

—Γάμοι.

Ἀγγέλλεται ἐκ Πρίσμαν ὅτι ὁ ἐκεῖ καλῶς ἐγκατεστημένος ἀγαπητός μας φίλος κ. Χαράλαμπος Γ. Λεονταράκης ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς λίαν συμπαθοῦς δεσποινίδος Θεοδώρας Μαρέντη.

×××

—Ἀραβῶνες.

Ὁ κ. Γεώργιος Ν. Πετρόχειλος καὶ ἡ δεσποινὶς Κατίνα Γ. Κοντολέοντος ἐμνηστεύθησαν.

×××

—Πένθη.

Ἀγαπητὲ Κώστα. Δὲν εὑρίσκω λόγια νὰ σὲ συλλυπηθῶ γιὰ τὸ φριχτὸ ἀτύχημα ποὺ σὲ βρῆκε. Ὁ Θεὸς ἂς γλυκάνῃ τὴ θλιμμένη ψυχή σου, μὲ τὸ βάλσαμο τῆς ἐγκαρτερήσεως. Ι. Κ.

Μὲ τὴν ἄκρη τῆς πένας

ΤΟ ΦΡΑΚΟ

Ὁ ἀποτυχὼν εἰς τὰς ἐκλογὰς φίλος μου κ. Φατσέας ἦτο τόσον βέβαιος ὅτι θὰ ἐπετύγχανεν, ὥστε ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῶν ἐκλογῶν ἔγραφε, κατ' ἐξωδίκους πληροφορίας, εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις φίλον του ἰατρὸν κ. Δ. Στάην νὰ τοῦ παραγγείλῃ ἕνα καλὸ φράκο. Προχθὲς κατὰ τὰς ἰδίας πάντοτε πληροφορίας, ἐπεσκέφθη τὸν κ. Δημήτριον Στάην ὁ ράπτης καὶ τοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι τὸ φράκο ποὺ παρήγγειλεν ἦτο ἕτοιμο. «Τί νὰ τὸ κάμω;» ἠρώτησεν ὁ παραγγείλας τὸ φράκο λογχίζων μὲ ὀργίλον τρομερὸν βλέμμα τὸν ἄνθρωπον, ποὺ πῆγε νὰ τοῦ ἐνθυμίσῃ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ φίλου του. «Κράτα το. Κράτησε καὶ τὸ καπάρο. Δὲν τὸ θέλω! Οὔτε δωρεάν».

Ὁ φίλος του

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Εἰς τὴν παροῦσαν σήλην δημοσιεύονται ἐπιστολαὶ τῶν ἀναγνωστῶν ἐφ' ὅλων τῶν ἐνδιαφερόντων. Μόνον ὅταν μία ἐπιστολὴ ἀφορᾷ προσωπικὰ ζητήματα δὲν θὰ δημοσιεύεται, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν συνοδεύεται μὲ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἀποστολέως, ὁ ὁποῖος σὺν τῇ ὑπογραφῇ δύναται νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἔστω καὶ τὸ ψευδώνυμον ὑπὸ τὸ ὁποῖον θέλει νὰ δημοσιευθῇ.

Παρὰ τῶν μελῶν τῆς ὀργανωτικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προοδευτικοῦ συνδέσμου τῆς Κυθηραϊκῆς Νεολαίας ἐλάβομεν τὴν κάτωθι δημοσιευομένην ἐπιστολήν:

Κύριε Στάη,

Διερμηνεύοντες γενικὴν ἐπιθυμίαν τῶν συμπολιτῶν μας φίλων σας, ὑποβάλλομεν τὰ θερμὰ συγχαρητήριά μας ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ σας, ἐνδεδειγμένην ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, καὶ πεποιθαμεν ὅτι ἐν τῷ προσώπῳ ὑμῶν θέλομεν ἀνεύρει ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν τὸν κρατερὸν μαχητὴν τῶν ἐθνικῶν καὶ τοπικῶν συμφερόντων καὶ ἀναγκῶν.

Διατελοῦμεν μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων.

Ἰούλιος Βαρυπάτης, Φίλιππος Μαυρομμάτης, Μηνᾶς Κορωναῖος, Π. Κασσιμάτης, Εὐάγγελος Αὐγερινός, Γεώργ. Πετρόχειλος.

(Ἕπονται καὶ ἄλλαι ὑπογραφαί).

×××

ΟΙ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὁ καλλωπισμὸς τῆς μεγάλης τοῦ χωριοῦ μας ἐκκλησίας εἶναι στὸ περατοῦσθαι. Πρὸ καιροῦ ἐλήφθη διὰ τοῦ κ. Χαραλάμπους Γ. Λεονταράκη ἐξ Αὐστραλίας τὸ ποσὸν τῶν 154 λιρῶν, τὸ ὁποῖον συνεισέφεραν οἱ κάτωθι συνχωριανοὶ καὶ φίλοι συμπολῖται.

Τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ποσὰ τῶν προσενεγκόντων εἶναι:

Χ. Γ. Λεονταράκης 25, Κ. Γ. Λεονταράκης 25, Δ. μ. Λεονταράκης 20, Μ. Λ. Λεονταράκης 10, Δ. Θ. Μασσέλος 10, Ε. Α. Μαρέντης 10, Μηνᾶς Δ. Λεβούνης 5, Ἰωάννης Δ. Λεβούης, Παντελῆς Ἰω. Καραπάτης 10, Δημ. Ἐμμ. Χανιώτης 2, Allan Roughly 2.

Φράτσια, 13)11)26.

Φρίτς.

×××

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΤΟΥ ΠΑΒΛΑΡΕ

Ἀγαπητὴ «Κυθηραϊκή»,

Παρακαλῶ φιλοξενήσατε εἰς τὰς ἀξιολόγους στήλας σας τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Πρὸ ἔτους περίπου ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου μας κ. Σπῦρος Καλλίγερος ρίψας τὴν ἰδέαν τῆς κατασκευῆς γεφύρας εἰς τὴν τοποθεσίαν Παβλαρὲ, ἀπετάνθη εἰς τὸν ἐν Φάντεκριφτ ἐγκατεστημένον συγχωριανόν μας κ. Κωνστ. Χάροῦν, ὅπως μεταξὺ τῶν ἐκεῖ χωριανῶν καὶ συμπελιτῶν μας ἐξευρεθῇ τὸ ἀπαιτούμενον χρηματικὸν ποσὸν πρὸς κατασκευὴν τοῦ κοινωφελοῦς αὐτοῦ ἔργου. Οὕτω ὁ δραστήριος χωριανός μας κ. Χάρρος, ὡς γνωστόν, πρό τίνος ἀφιχθεὶς εἰς Κύθηρα, ὑπέδειξεν ἐπιτροπὴν πρὸς κατασκευὴν τῆς ἐν λόγῳ γεφύρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμέτρησε τὸ ποσὸν τῶν 116 δολλαρίων, καρπὸν τῶν ἐνεργειῶν του.

Οὕτω τὸ ἔργον ἐλπίζομεν μετ' οὐ πολὺ νὰ ἀρχίσῃ πρὸς ὄφελος τῆς Κυθηραϊκῆς κοινωνίας. Εἰς τὸν κύριον Χάροῦν ἀξίζει ἕνας ἔπαινος, τὸν ὁποῖον παρακαλῶ νὰ τοῦ ἀπευθύνῃ ἡ «Κυθηραϊκή».

Εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων.

Κατοῦνι 16—11—26

Μεσαρίτης.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ

Ἡ πλατεῖα «Ἄσπα», ἥτις ἀποτελεῖ τὸ μεγαλοπρεπέστερον μέρος τῆς πόλεώς μας, εὑρίσκεται ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει· ἀφ' ἑνὸς μὲν διασχίζουν αὐτὴν κάρρα, ἅμαξαι καὶ ζῷα, ἀφ' ἑτέρου δὲ πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος αὐτῆς, ἀνοίγεται εὐρὺς λάκκος, ὕψους δύο περίπου μέτρων· ἄλοτε, ὅτε ἐζητήθη ἡ κάλυψις τοῦ λάκου τούτου διὰ χωμάτων, ἦτο ἀδύνατον ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως χωμάτων· τώρα ὅμως ἀφθονα χώματα ὑπάρχουν εἰς τὸ οἰκόπεδον τοῦ ἐν Κυθήροις Γυμνασίου, ἅτινα θὰ παρασυρθοῦν ὑπὸ τῶν βροχῶν. Ἂς φροντίσῃ λοιπὸν τόσον ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Κυθήρων, ὅσον καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου» ἐν Κυθήροις, διὰ τὴν κάλυψιν τοιούτου χάσματος εἰς τὴν πλατεῖάν μας, δυναμένου νὰ προσδώσῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν ὄψιν ἐρειπίου, καὶ διὰ τὴν μὴ ἐπανάληψιν τοῦ ἀτόπου τούτου, δηλαδή, τοῦ νὰ διασχίζουν αὐτὴν τὰ κάρρα,αἱ ἅμαξαι, ἐνῷ ὑπάρχει ὁδός.

Κύθηρα 20—11—26

Κοσμᾶς Κασιμάτης.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους.

Οὐδεμία ἐγγραφὴ συνδρομῆς ἐνεργεῖται ἄνευ καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου.

Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ τοῦ λοιποῦ, λόγῳ τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς τελοῦμεν, θὰ ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἂν δὲ καταβληθῇ ἡ συνδρομή.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

×××

Σ. Π., Ποταμόν. — Εὐχαρίστως. Γράψετε ἐπὶ ἐνδιαφερόντων τοπικῶν ζητημάτων. Ὄχι ἁπλῆν φιλολογίαν ὅμως

Η ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἔτησία ..... Δραχ. 50

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἔτησία ..... Λ. Ἄγγ. 1
» ..... Δολλ. 3

ΑΙΓΥΠΤΟΥ
Ἔτησία Γρόσια διατιμήσεως 50

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν.

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς διὰ νὰ εἶναι ἔγκυρος δίον νὰ φέρῃ σφραγῖδα ὁμοίαν πρὸς τὸν τίτλον τῆς ἐφημερίδος.

ΠΕΝΝΙΕΣ-ΕΙΔΗΣΟΥΛΕΣ

Ὁ καιρὸς ἐξακολουθεῖ, εἰς πεῖσμα παρακλήσεων καὶ λιτανειῶν νὰ εἶναι καλοκαιρινός.

— Αὔγουστος ἀντὶ Δεκέμβρη.

— Μὲ τὴν ἀναγελία τῶν ὁριστικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν ἤρχισε καὶ ἡ ἐξόφλησις τῶν ἐκλογικῶν στοιχημάτων.

— Πολλοί, ὅμως, εἶναι οἱ δυστροποῦντες νὰ ἐξοφλήσουν, διαμφισβητοῦντες τὴν ἀκρίβειαν ἀκόμη τῶν ἀπωτελεσμάτων.

— Κάποιος μάλιστα Κυθήριος εἰς Ἀθήνας, ἐδέχθη εἰς τὸ σπίτι του «ἐξώδικον πρόσκλησιν καὶ δήλωσιν» διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς ἐξόφλησιν χρέους 100 δραχ. ἐκ στοιχήματος.

— Ἐξαιρετικῶς ἀνθηρὰν ὄψιν παρουσιάζει τὸ φιλόξενον χωρίον Καραβᾶς.

— Τὰ πολύχρωμα χρυσάνθεμα στοὺς κήπους εἶναι χάρμα ὀφθαλμῶν.

— Ἀναγνώστης τῆς «Κυθηραϊκῆς» μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι εἰς τὸ μάθημα τῆς γυμναστικῆς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πόλεως Κυθήρων ἀντὶ τοῦ παραγγέλματος ἓν-δυὸ ἓν-δυὸ εἰς τὸν βηματισμόν, ἡ ἰδιόρρυθμος διδάσκαλος εἰς τοὺς μικροὺς παραγγέλλει ἄλλοτε μὲν μὲ τὸ παράγγελμα φα-βὰ φα-βὰ καὶ ἄλλοτε φασολαδὰ φα-σο-λα-διά. Ἡ προτίμησις γίνεται ἀναλόγως τῆς ὀρέξεως τοῦ διδασκάλου καὶ ἀναλόγως φαίνεται τοῦ καιροῦ.

— Τὰ βράδυα ἀρκετὰ ζευναρίκια στὸ Τουρκοβοῦνι περιφέρουν τοὺς ἐρωτάς των.

— Διὰ τὰς ἀθεμίτους αἰτιάς σχέσεις τῶν νέων μὲ τῆς νέες, ἐφ' ὅσον οὗτοι τυγχάνουν κατὰ τὸ πλεῖστον γυμνασιόπαιδες, πρέπει νὰ ληφθῇ κάποια εὐστοχὰ πρόνοια.

— Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. Γυμνασιάρχης!

— Ὁ Μαθητόκοσμος, ἡ γνωστὴ μαρίδα, εἶναι εἰς τὰ ἔργα της.

— Ἡ μαθητοῦλες τοῦ Γυμνασίου ξεχύνονται στοὺς δρόμους τῆς πόλεως προκλητικὲς καὶ πάντα χαρούμενες, γελαστές, δίδοντας ἕνα εὔθυμο τόνο ἀπὸ ὅπου περάσουν.

— Δὲν βρίσκει ὅμως κανεὶς πιὰ στὸ μαθητικὸ κόσμο τὸ ὦμορφο ἐκεῖνο παιδιάστικο ὕφος τοῦ παληοῦ καιροῦ.

— Εἰς τοὺς προχθεσινοὺς «Πανιωνίους» ἀγώνας ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ μεταξὺ τῶν νικητριῶν δίδων εἰς τὴν δισκοβολίαν διεκρίθη καὶ ἡ συμπολῖτις μας δὶς Καρύδη.

— Ὁ νεαρὸς πατριῶτικος μόλις ἀπαλλαχθῆ τῆς κηδεμονίας τοῦ πατρός του, μεταβάλλεται εἰς ἐπακίνδυνον δανδῆν. Καὶ ἡ μακροῦλα μόλις συμπληρώσῃ τὰ 15 χρονάκια της ψάχνει γιὰ θύματα.

— εἶναι καὶ αὐτὰ βλέπετε τὰ καλὰ τοῦ πολιτισμοῦ μας.

— Ἡ φοῦστα, ὅπως γράφει ὁ χρονογράφος μας κ. «Παραδάτης», ὁλονὲν ὑψώνεται καὶ στὰ χωριὰ ἀκόμη. Τὲ γόνυ κατέστη πλέον σύνηθες φαινόμενον εἰς ὅλο τὸ Νησί. Καὶ ὅλοι οἱ ἀτυχεῖς ὁμοπολῖται, οἱ ὁποῖοι ὑφίστανται τὰ ἀνατριχιαστικὰ αὐτὰ θεάματα, νοσταλγοῦν τὴν ὡραίαν ἐποχὴν τοῦ Παγκάλου μὲ τὸν νόμον τῶν τριάντα ἑκατοστῶν.

— Ἡ Οἰκουμενικὴ κατώρθωσεν ἓν μέγα γεγονός. Οἱ σφοδρότεροι ἀντίπαλοι ἀνταλλάσσουν φιλοφρονήσεις καὶ εὑρίσκονται ἐν ὁμοφωνίᾳ.

— Οἱ φοιτηταὶ στὰ Προπύλαια τοῦ Πανεπιστημίου φαγώνονται κυριολεκτικῶς γιὰ τὰ πολιτικά.

— Μεταξὺ τῶν λιμαδώρων συγκαταλέγονται καὶ ἀρκετοὶ Κυθήριοι.

— Ἄλλοι ἔτσι. Ἄλλοι ἀλοιῶς.

— Μετὰ τὸ μάθημά τους τὰ ἐπαμελῆ παιδιά, ἐπασκέπτονται τοῦ Σταθμοῦ τὸ καφενεῖον, εἰς τοῦ ὁποίου τὰ σφαιριστήρια βρίσκουν ἀνάσα.

— Μετὰ τὸ σφαιριστήριον ἀντικαθιστᾷ τὴν φοστέκα» ἡ τσάρλαστον μαγκοῦρα, ἢ τὸ κεχρημπαρένιο κομπολόϊ περιβάλλει τὰ δάκτυλα.

— Οἱ πρωτοετεῖς ἰδίως φοιτηταὶ εἶναι πολὺ τσέτλεμαν. δὲν ἔχουν λόγια πολλά. εἶναι σωστοὶ ἰσπόται.

— Πολλοὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας των θὰ φοιτήσουν καὶ σὲ χοροδιδασκαλεῖα ἐφέτος.

— Διαλέξεις ψιθυρίζονται, ἀλλὰ τὸ θέμα τους κρατεῖται ὑπὸ ἐχεμύθειαν αὐστηράν.

— Πολλοὶ μᾶς ἐρωτῶν ἀπὸ τὸ Γυμνάσιον ἰδίως, τί γίνεται ὁ Σύνδεσμος τῶν «Κυθηρίων Νέων φοιτητῶν».

— Ἡ σκέψις περὶ συγκροτήσεως τοιούτου συνδέσμου, ἦτο ἕνα ὄνειρο θερινῆς νυκτός. Ἐγεννήθη στὴν Χώρα καὶ ἐμαράνθη στὰς Ἀθήνας.

Στοῦ καλοκαιριοῦ τὸ μεσημέρι
ἐγεννήθησαν δυὸ ρόδα,
Στοῦ χειμῶνα τὴ βροχοῦλα
ξεφυλλίσθησαν τὰ ρόδα.

Ο ΡΑΚΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ
Κ. Π. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
Σπουδάσαντος ἐν Παρισίοις
3—Ὁδὸς Θεμιστοκλέους—3
ΑΘΗΝΑΙ

ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΑΙ ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

ΕΝΑ ΤΑΞΕΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Ἀπὸ Πειραιᾶ εἰς Ἀναφάλι.—Αἱ ἐκλογαί.—Πῶς ἐψήφισαν οἱ Τσιριγώτες.—Ἡ βιομηχανία.—Τὰ ἐργοστάσια.—Τὰ ἐλα οτριβεῖα.—Στὰ Μυρτίδια.—Διτανεία γιὰ νὰ βρέξῃ.—Τὰ Τσιριγώτικα κρασιά.—Λίγος ὕπνος.—Πάλι στὸν Πειραιᾶ.

ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ κ. Γ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ

Στὰς 4 Νοεμβρίου, Πέμπτη, ἕνα βραδυνὸ σχεδὸν καλοκαιριάτικο, μὲ θαυμάσιο φεγγαράκι, ἀφήναμε τὸ λιμάνι τοῦ Πειραιῶς μὲ τὸ βαπόρι τοῦ Λυκούρη «Μαρία».

Πάνω στὸ κατάστρωμα διέκρινα πολλοὺς Τσιριγῶτες πηγαίνοντας γιὰ τὴν πατρίδα μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐκλογῶν, καὶ πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ὕστερα ἀπὸ μακρυνὴν ἀπουσίαν.

Γνωστοὺς χαιρέτησα τοὺς κ.κ. Γ. Στρατηγόν. Ι. Κοντολέοντα, Π. Στάθην, Γ. Κατσούλην, Γ. Μεγαλοοικονόμον, Ε. Πετροχείλον, Σταῦρον Παστὸν καὶ Ι. Μαρσέλλον, μὲ τοὺς ὁποίους ἀποτελέσαμεν μία εὐχάριστη παρέα, συζητῶντας πότε γιὰ πολιτικά, ἐπίκαιρα ἄλλως τε, καὶ πότε γιὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τὸ νησί μας ζητήματα.

Ὁ καιρὸς θαυμάσιος, μὲ ἀνεπαίσθητον μπότζι. Ὁ πλοίαρχος κ. Ὁρλῶφ συμπαθέστατος καὶ ὑποχρεωτικός.

Πρωΐ-πρωΐ στὴ Μονεμβασία. Ἡ ἐθαυμάσαμεν μὲ τὴν γραφικὴν καὶ ἐπιβλητικήν της ἄποψιν, μέσα στὰ διαλυόμενα σύγνεφα. Ἕνα μωσαϊκὸν ἀκμῆς ἡρώων στὸ ἱστορικὸν Πάνθεον. Ἀπ' ἐδῶ τοῦ ἐδώσαμεν πρίμα γιὰ τὸ Τσιρίγο. Στὴν Ἁγία Πελαγία, παρ' ὅλον τὸν ἐπικρατοῦντα κυματισμόν, μὲ τὴν καλὴν τοῦ πλοιάρχου διάθεσιν ἐπροσεγγίσαμεν.

Στὰς 4 καὶ μισὴ τὸ ἀπόγευμα περιπλέομεν τὸ ὀνομαστὸ ἤδη Διακόφτι, ὅπου ἐλπίζεται μιὰ μέρα νὰ βρίσκουν καταφύγιο καὶ ἀσφαλῆ λιμένα τὰ πλοῖα τῆς γραμμῆς μας.

Σὲ λίγο δίπλα στὲς Δραγονάρες μὲ κατέναντι τὸν ζηλευτό του Αὐλέμονος κολπίσκο.

Στὰς 6 περίπου ἀντικρύζομε τὸ ὄμορφο κάτασπρο τοῦ Ἅη Γιωργιοῦ φαναράκι καὶ σὲ λίγο ρίχνομε τὴν ἄγκυρα στὸ Καψάλι.

Ὑποδοχή, συγκινήσεις, φιλιά, καὶ ἀποβίβασις στὴν ἥσυχη παραλία καὶ στὸν μοναδικὸ μολᾶκο ποὺ τὸν χαϊδεύει ἀδιάκοπα ἡ θάλασσα τοῦ Σορόκου.

Πεζοπορία μέχρι Χώρας, ἡμίσειαν ὥραν περίπου μὲ ἄνεσιν, ἐπιβλητικὸ πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι μας σὰν πελώριο θεριὸ τὸ Κάστρο μὲ τὴν ἀπόκρυμνη βουνοπλαγιά του.

Μᾶς περικυκλώνουν οἱ γνωστοί, ζητῶντας εἰδήσεις καὶ προσκυνητὰ νέα. Τοὺς προτιμοῦμεν Ἀθηναϊκὲς ἐφημερίδες καὶ τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐπανεκδοθείσης ἀγαπητῆς «Κυθηραϊκῆς», ἐνθουσιάζονται καὶ μᾶς εὐχαριστοῦν.

Τὴν Κυριακὴν τῶν ἐκλογῶν. Πρωΐ πολὺ κατέβηκα στὸ μοναδικὸ τῆς Χώρας τμῆμα παρὰ τὸ Μπελβεντέρι, ὅπου ψήφισα. Στὸ δρόμο ἀπαντήσαμε τὸν ἐκλεκτὸ τοῦ νησιοῦ μας ὑποψήφιο καὶ ἀγαπητὸ στοὺς πολλοὺς κ. Σπ. Στάην, στὸν ὁποῖον εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἐπιτυχίαν.

Δύο αὐτοκίνητα, ἕνα Ἀθηναϊκὸ φορτάκι τοῦ κ. Στάη καὶ ἕνα μισοεπιβατικὸ τοῦ κ. Γ. Χάρου, βιομηχάνου, εἰς κίνησιν ἀπὸ πολὺ ἐνωρίς. Ἐκτελοῦν διαδρομὰς Χώρας μεταὶ χωρίων, μεταφέροντα εἰδήσεις τῆς ἐκλογικῆς ἐν γένει κινήσεως.

Ἀποφασίσαμε νὰ βγοῦμε πιὸ ἔξω στὰ χωριά. Στὸ δρόμο ἀπαντοῦμε συχνὰ τὰ αὐτοκίνητα, ὡς καὶ ψηφοφόρους πηγαίνοντας νὰ ψηφίσουν στὰ διάφορα τμήματα.

ΛΕΙΒΑΔΙ. Ἤρεμο μέσα στὸ καταπράσινο φόντο του. Σταματοῦμε δυὸ λεπτὰ στὸ καφενεῖον του. Ἀπὸ μακρυὰ ἔρχεται ὁ ρυθμικὸς κρότος τοῦ κινητῆρος τοῦ ἐργοστασίου τοῦ κ. Χάρου. Ἕνα ἔργον ἄξιον προσοχῆς γιὰ τὸ φτωχό μας νησί, φτωχὸ βέβαια ὄχι εἰς χρῆμα, ἀλλ' εἰς κίνησιν.

Ἡ μηχανή του, 50 ἵππων, ὅπως μᾶς λέγουν, συστήματος Δίζελ, ἐργάζεται κανονικώτατα, μὲ ἔντασιν κινήσεως δι' ἐλαιοτριβεῖον, μῦλον καὶ σαπωνοποιεῖον. Ὁ κ. Χάρος ἄξιος θερμῶν συγχαρητηρίων.

Προσωρεῦμεν, βλέποντας με εὐχαρίστησιν τὴν δημιουργουμένην ἀναγέννησιν στὸ μέρος μας.

ΚΑΡΒΟΥΝΑΔΕΣ. Εἶνε ἀπόγευμα πλέον. Ἐκλογικὸν τμῆμα στὸ σχολεῖον παρὰ τὸν ἀμαξιτὸν δρόμον. Κόσμος πολὺς ἀπ' ἔξω, περιμένουν ὅλοι τὴν σειράν των νὰ ψηφίσουν. Ἡ ὥρα περίπου πέντε· πολλοὶ βλέπουν πλειοψηφίαν τοῦ κ. Στάη, ἄλλοι ὑπολογίζουν νίκην τοῦ κ. Ν. Φατσέα, βενιζελικοῦ ὑποψηφίου. Ὁ δεύτερος μὲ νευρικότητα παρακολουθεῖ τὴν ψηφοφορίαν στὸ ἐν λόγῳ τμῆμα, ὁ δὲ πρῶτος ἀντιπροσωπεύεται ἀπὸ τὸν ἀκούραστον κ. Ἱερών. Στάην, ὁ ὁποῖος βηματίζει πέρα-δῶθε μέσα στὴν αἴθουσα τῆς ψηφοφορίας, τίς οἶδε ὑπὸ ποίων σκέψεων κατεχόμενος. Τὸ πρωΐ, ὅπως μάθαμε, ἔφθασαν οἱ Μυλοποταμῖται νὰ ψηφίσουν, φορτωμένοι μὲ δάφνες, σύμβολον τοῦ Λαϊκοῦ, καὶ τοῦτο ἔβαλε εἰς ἀνησυχίαν τοὺς βενιζελικούς. Σημειωτέον ὅτι τὸ τμῆμα Καρβουνάδων ὑπετίθετο ὅτι θὰ ἔπαιζε τὸν σπουδαιότερον ρόλον λόγῳ τῶν ἐκ διαφόρων χωρίων ψηφοφόρων του. Διακρίνομεν τὸν κ. Γ. Στρατηγὸν μὲ τεραστίαν δάφνην εἰς τὴν κομβιοδόχην, φαιδρότατον καὶ ὑποδεχτικόν. Τὸ βράδυ ἀγρυπνήσαμε στοῦ Πολυχρόνη τὸ μαγαζί, ὅπου καὶ τὸ τηλέφωνον. πίνοντας τσικουδιὰ καὶ περίεργοι νὰ μάθωμε ἀποτελέσματα. Τοῦ κάκου ὅμως· ἀργὰ πολύ, εἶνε περασμένες 12. καὶ λείπουν ἀκόμη τῶν Καρβουνάδων καὶ τοῦ Λειβαδιοῦ τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα, λόγῳ τῆς τυπικότητος τῶν δικαστικῶν ἀντιπροσώπων. ἐβγῆκαν μόλις τὸ πρωΐ.

ΚΕΡΑΜΟΥΤΟ. Φιλοξενηθήκαμε τὸ βράδυ στὸ μαγευτικὸ αὐτὸ χωρικουλάκι ποὺ δικαίως ἐπονομάζεται Ἀρχοντοχῶρι. Τοὺς κατοίκους του τοὺς διακρίνει ἡ εὐγένεια καὶ φιλοξενία. Φεύγοντας τὸ πρωΐ, ἀπαντήσαμε κάποιον ἀγωγιάτη καὶ μάθαμε ὅτι ὁ κ. Στάης βγῆκε. ὁ ἀφέντης καθὼς τὸν ὠνόμασε. μὲ 250 ψήφους περισσότερους. Τοῦτο δὲν μᾶς ἐνθουσίασε, γιατὶ περιμέναμε κάτι περισσότερο ἀπὸ τὸ κατατρεγμένο Τσισίνο..

ΚΟΝΤΟΛΙΑΝΙΚΑ. Χωριὸ κτισμένο ἀραιὰ-ἀραιὰ στὴν καλλίτερη μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς μεριὰ τοῦ Τσιρίγου· σπίτια λιγοστά, ἀλλὰ καλοφτιαγμένα. Παίρνομε τὸν καφέ μας σὲ συγγενικὸ σπῆτι. ὅπου μαθαίνομε πῶς ὁ κ. Στάης θὰ ἔρευνε ἐκείνη τὴν ἡμέρα γιὰ τὸν Πειραιᾶ. Βιαζόμεθα νὰ φύγωμε, γιὰ νὰ προλάβωμε νὰ τὸν κατευοδώσωμε.

ΤΣΙΚΑΛΑΡΙΑ. Μᾶς ὑποδέχεται ὁ εὐγενικὸς ἔμπορος κ. Κ. Λουράνδος. καίτοι εἶνε πολὺ ἀπασχολημένος ἀπὸ τὴν ἐργασία στὸ λιοτρίβι, ποὺ δὲν σταματᾷ οὔτε τὴν Κυριακὴ γιὰ νὰ τελειώσῃ ὁ κόσμος τὶς ἐλιές του. Μιὰ τσικουδιὰ στὸ πόδι καὶ δρόμο γιὰ τὴ Χώρα. Στὸ δρόμο τοῦ Καψαλιοῦ φθάνομε τὸν ἀναχωροῦντα ἤδη νικητὴν μὲ μεγάλην συνοδείαν. Κατὰ τὰς δύο τὸ μεσημέρι τὸν κατευοδώνουμε φεύγοντα. ἀφοῦ μπαρκάρισε τὸ κατασκονισμένο καὶ ζημιωμένο ἀπὸ τοὺς δρόμους μας αὐτοκίνητό του. Ἀθήμονεῖ νὰ ξεκινήσῃ ἡ βάρκα καὶ ἀβαράρει μὲ τὸ ὑπόλοιπόν του. Ἐνῶ κοντεύει τὴν μαρκάρῃ νὰ τραβήξῃ κουπί. Ἴσως γιὰ νὰ λιγοστέψῃ τὰς ἐκδηλώσεις ποὺ τοῦ κάμνουν οἱ συμπολῖται του.

ΝΙΤΣΙΝΙΑΝΙΚΑ. Μετὰ δυὸ μέρες βγῆκα πάλι γιὰ τὰ Μυρτίδικα. Μάταν ἀμαρτία νὰ φύγω χωρὶς νὰ δῶ τὴν Χάρι της, γιὰ τὴν ὁποίαν καυχᾶται τὸ μικρό μας νησί. Φράνουμε στὰ Νιτσινιάνικα. Νέο ἐργοστάσιον ἐδῶ. ὅπως τὸ λένε, κατάστημα μὲ μηχανήν. τὴν πρώτην κ. Χάρου. δυνάμεως. νομίζω. 20 ἵππων. Γυναικοῦλες καὶ ἄνδρες περιμένουν τὴν σειράν των. Μπαίνουμε μέσα· σχετικῶς μικρό. μὰ κατάλληλο γιὰ τὸ χωριό. Σ'ἕνα τραπέζι ἀπάνω εἰδῶν-εἰδῶν σπητικὰ φαγητά. ποὺ πάνε κατὰ τὰ συνηθισμένα στοὺς ἐργάτες ὅσοι ἔχουν ἐλιές. Αὐτοὶ ποὺ τέλειωσαν. φαίνονται εὐχαριστημένοι. Ὅπως λέγεται, παρ' ὅλην τὴν ἐλεεινὴν ἐφετεινὴν παραγωγὴν λόγῳ τῆς ἀνομβρίας καὶ τὴν σμικρότητα τοῦ καρποῦ, οἱ ἐλιὲς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπέδωσαν 4—5 γαλόνια τὸ μουζοῦρι. Μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι βλέπουμε ἤδη τοὺς Κυθηρίους κινουμένους καὶ παύοντας νὰ ἔχουν κεφάλαια κοιμισμένα στὰς Τραπέζας μὲ γλισχροτάτους τόκους. Μᾶς ἀναγγέλλουν τὴν ἵδρυσιν στοὺς Καρδουνάδες νέου ἐργοστασίου. ὁμοίου ὡς τοῦ κ. Χάρου. τὸ ὁποῖον προόριται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀρκετὰ τὸ νησί. Ἐπίσης παρέλειψα νὰ ἀναφέρω τὸ ἀξιόλογον τοιοῦτον τῆς Χώρας. ἀνῆκον εἰς τὸν δαιμόνιον κ. Ι. Δαπόντεν.

ΜΥΡΤΙΔΙΑ. Ἀφοῦ περάσαμε τὸ ὡραῖο χωριὸ τὶς Καλοκαιρινές, ὕστερα ἀπὸ κάμποσο δρόμο ἀντικρύζουμε τὰ Μυρτίδια. Πανοραματικὴ ἄποψις μὲ τὴν δύσι τοῦ ἡλίου στὸν ὁρίζοντα. Πέρα γαληνιαῖον ἀνοίγεται τὸ πέλαγος καὶ στὸ βάθος δεξιὰ διακρίνεται τὸ Ταίναρον σὰν πελώριον κῦτος. Μᾶς ὑποδέχονται ἐγκάρδια. Ὁ Ἁγιώτατος ἡγούμενος, φιλόξενος καὶ ἀγαπητός. Ἡ καταγωγή του ἐξ Ὕδρας. Ἀγαπᾷ καὶ τοῦ ἀρέσει τὸ νησί μας, ὅπως καὶ οἱ κάτοικοι ὅλοι εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπ' αὐτόν· ἔτσι τουλάχιστον ἄκουσα. Ἀνάβουμε ἕνα κερὶ καὶ μαθαίνουμε πῶς τὴν Κυριακὴ θὰ γυρίσουν τὴν εἰκόνα γύρω στὸ Μοναστῆρι, κάνοντας παράκλησι γιὰ νὰ βρέξῃ, ποῦ κάτκε ὁ κόσμος.

Στὰ ἔξω χωριὰ δὲν εὐκαιρήσαμε νὰ πᾶμε. ἂν καὶ πολὺ τὸ ἐπιθυμοῦσα, λόγῳ τῶν ἀποστάσεων. Εὐχαρίστως ὅμως μαθαίνουμε τὴ σύστασι στὸν Ποταμὸ δύο ὑποκαταστημάτων Τραπεζῶν. Τοῦτο θὰ δώσῃ νέαν ζωὴν στὸ ἐμπόριον τοῦ Ποταμοῦ.

Ὁ κ. Μεγαλοοικονόμος, ὅπως ἀκοῦμε, μποτιλιάρει κρασιὰ στὸν Ποταμό. Μὰ δὲν θὰ ἦτο ἄσχημα ἡ δουλειὰ αὐτὴ νὰ γίνῃ σὲ μεγάλη κλίμακα καὶ νὰ γίνῃ ἐργοστάσιον, τὸ ὁποῖον βέβαια θὰ ἔχῃ λαμπρὸν μέλλον καὶ μὲ τὴν εἰδικότητα τοῦ κ. Μεγαλοοικονόμου ὡς οἰνολόγου θὰ μποροῦσε νὰ παρουσιάσῃ τὰ Τσιριγώτικα κρασιὰ μποτιλιαρισμένα ὄχι μόνο στὸν τόπο μας, ἀλλὰ καὶ στὸ ἐξωτερικό, ὅπου φημίζονται καὶ εἶνε πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ τὰ Μποτιλιάδα τῆς Ἀττικῆς.

Τὸ ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῶν Μυρτιδίων εἶνε ἄξιον συγχαρητηρίων διὰ πολλὰ ἔργα πρόσφατα, ὡς καὶ διὰ τὴν ὑπὸ σκέψιν ἀνοικοδόμησιν μερικῶν εἰσέτι κελλίων. Ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰ Μυρτίδια μένει πράγματι ἐνθουσιασμένος ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις. Φεύγομε μὲ τὰς καλλιτέρας τῶν ἐντυπώσεων καὶ τὸ βράδυ μᾶς βρίσκει πάλι στὴ Χώρα. Ἐδῶ φτιάχθηκαν ἢ ἀνακαινίσθηκαν μαγαζιὰ ἄξια μνείας, ποὺ τιμοῦν τὸν τόπον. ὅπως τὸ ζαχαροπλαστεῖον τοῦ κ. Κοντελέοντος καὶ τὸ κουρεῖον τοῦ κ. Πετροχείλου. Καὶ μία καινοτομία. Ὁ Κυθηραϊκὸς Σύνδεσμος, ἐν τῇ μερίμνῃ του διὰ κάθε καλὸν τοῦ τόπου, ἔλαβε τὴν πρωτοβουλίαν ἱδρύσεως ξενοδοχείου καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος συντήρησίν του ἀνέλαβε δι' ἐξόδων του.

Ἄξιοι πολλῶν ἐπαίνων τόσον ὁ κ. πρόεδρος. ὁ ἀκούραστος συντελεστὴς κάθε ὠφελίμου ἔργου. ὅσον καὶ τὰ δραστήρια μέλη τοῦ Συμβουλίου. ποῦ δὲν φείδονται κόπων.

Λυπήθηκα ποῦ ὁ καιρός μου νὰ μείνω στὸ ἀγαπητό μου νησὶ ἦταν λίγος καὶ ἔτσι πάλι ἕνα βραδυνό. μὲ μεγάλη θλίψι καὶ μὲ τὸ κεφάλι σκυφτό. γεμάτος συλλογή, κατέβαινα σιγοπερπατῶντας τὸν ὅλο στροφὲς δρόμο τῆς Χώρας πρὸς τὸ Καψάλι. Ἡ ἀπόφασις ἐλήφθη. Ἔπρεπε νὰ φύγω. γιατὶ ἀρκετὰ τὸ εἶχα ρίξει ἔξω. Δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ καντυλάκια τῶν μικρῶν ἐκκλησιδιῶνες. ἀναμμένα ἀπὸ εὐλαβεῖς, ἔκαναν τὴ βραδυὰ πιὸ μυστικοπαθῆ καὶ δὲν μπόρεσα νὰ κρατήσω δυὸ δάκρυα ποῦ κύλισαν ἀπὸ τὰ μάτια μου γιὰ τὸ χωρισμὸ καὶ πάλι ἀπὸ τὸ ἀγαπημένο νοσπαρμένο νησί.

Ἔφθασα στὸ Καψάλι καὶ κατέλυσα σὲ κάποιας θείας μου τὸ σπῆτι, ποῦ μὲ ἐπεριποιήθη καὶ μοῦ ἔστρωσε νὰ κοιμηθῶ. Εἶχα παρέα τὸν κ. γυμνασιάρχη. φεύγοντα μὲ ἄδεια. Δυστυχῶς ὁ ὕπνος λίγος, γιατὶ κατὰ τὰς 2—3 μ.Μ. μὲ ξύπνησε ἡ ἄγρια μπουκίνα τοῦ «Νικολάου». Εἶχε σοροκάδα καὶ πάλιν καὶ ἡ ἐπιβίβασις σὲ ἔτοια ὥρα κάπως ἐπίπονη. Σὲ λίγο ὁ Νικόλος βιράριζε καὶ ἐξαφάνιζε ἀπὸ τὴν ὄψι μας κάθε Τσιριγώτικο. Μὲ πῆρε μαζὺ μὲ τὰς ἀναμνήσεις μου γιὰ νὰ μὲ φέρῃ πάλι στὸ κοσμοπλημμυρισμένο καὶ ἄγαρι Πειραιᾶ.

ΓΕΩΡ. Ν. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΑΠΟ ΤΗΝ Μ. ΑΣΙΑΝ

ΤΟ ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΚΥΘΗΡ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

Ἡ «Κυθηραϊκὴ» ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου της ἄρχεται τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἱστορικῆς τελευταίας λογοδοσίας τοῦ κατὰ τὴν 13ην Ὀκτωβρίου 1919 ἀποχωρήσαντος Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν Σμύρνῃ «Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος—ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ». Τὴν ἐν λόγῳ λογοδοσίαν εὑρηκεστήθη νὰ μᾶς παραχωρήσῃ ὁ ἐκ τῶν συνεργατῶν μας σύμβουλος γραμματεὺς τοῦ τότε Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀδελφότητος κ. Ἀναστ. Στρατηγός.

Λογοδοσία τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ἐνώπιον τῆς ὁλομελείας τῶν μελῶν κατὰ τὴν 13 Ὀκωβρίου 1919.

Ἀριθμ. πρωτ. 11154.

(Ἀπὸ 3-10-1910—13-10-1910).

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται καὶ ἀδελφοὶ Κυθήριοι,

Κυθήριοι,

Συμφώνως τῷ κανονισμῷ, τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1910 τὸ ἐκλεγὲν Δ. Συμβούλιον μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. Ἀντ. Καλλιγέρη, λόγῳ ἀσχολιῶν του, καὶ τοῦ κ. Κ. Καλλιγέρη. λόγῳ ὁμοίως τοιούτων, κατηρτίσθη ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν κ.κ. Α. Κορώνη, προέδρου, Γ. Σκλάβου, ἀντιπροέδρου, Α. Στρατηγοῦ, γραμματέως, Ε. Καρύδη, ταμία, Ε. Τζάννε καὶ Θ. Κατσαούνη.

Προτοῦ προβῶμεν εἰς τὰ περαιτέρω, καθῆκον μας θεωροῦμεν νὰ μνημονεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῶν 8 ἐτῶν ἀποβιωσάντων ἀδελφῶν Π. Ἀρώνη, Α. Ἀρώνη, Χ. Ἀσπιώτη, Γ. Ἀναγνωστοπούλου ἰατροῦ. Ν. Γριτζιώτη, Ι. Ἐλευθερίου. Ν. Ζερβοῦ. Ε. Καρύδη, Ι. Καστρίσου, Α. Καστρίσου, Ι. Κυργιάκη, Α. Κούλελη, Γ. Καμπῆ, Ι. Καστρίσου, Κ. Κατσαούνη, Δ. Καστρίσου, Π. Καρύδη, Ε. Καλλιγέρη, Γ. Λορέντσου, Ι. Λογοθέτη, Π. Λεώνη, Ε. Λουντζοπούλου, Γ. Μαρσέλλου, Ε. Μιχαλίτση, Β. Μαρέντη, Α. Μιλάνου, Γ. Μαυρομμάτη, Π. Πρωτέα, Ι. Πετροχείλου, Π. Σίμου, Ι. Σίμου, Ι. Σκλάβου, Γ. Στρατηγοῦ, Σ. Ταμβάκη, Α. Τριφύλλη, Ν. Τζίτζου, Λ. Χανιώτη καὶ Η. Χανιώτη, ἰατροῦ.

Κατὰ τὴν γενικὴν κοινοτικὴν συνέλευσιν, τὴν γενομένην ἐν τῇ ἱερᾷ Μητροπόλει, ἡ ἀδελφότης ἀντεπροσωπεύθη ὑπὸ τοῦ προέδρου κ. Α. Κορώνη καὶ τοῦ γραμματέως κ. Α. Στρατηγοῦ.

Διεβιβάσαμεν καὶ ὑπεστηρίξαμεν διὰ τῶν βουλευτῶν Κυθήρων καὶ δι' αὐτῶν τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως αἴτησιν τῶν ἀδελφῶν Ἀρώνη διὰ προφανὲς ἀδίκημα τὸ ὁποῖον τοῖς ἐγένετο ὑπὸ τῶν τότε προξενικῶν Ἀρχῶν.

Κατὰ τὰς ἑκάστοτε ἑορτὰς τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ διεβιβάζαμεν τὰ συγχαρητήρια τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς ἐν γένει Κυθηραϊκῆς παροικίας.

Κατόπιν προσκλήσεως τοῦ δημάρχου Ποταμίων, κατὰ τὴν γενομένην ἑορτὴν τῶν ἀποκαλυπτηρίων τῆς προτομῆς τοῦ Στρατηγοῦ Πάνου Κορωναίου, διεβιβάσαμεν ψηφισμα τῆς Ἀδελφότητος κα

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ο κ. ΣΠ. ΣΤΑΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΙΟΥΛΗ

Εἰς τὸν κ. **Σπ. Στάην** ἀνετέθη ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐν τῷ **Κοινοβουλίῳ, πρὸς τὸν σκοπὸν** ὅπως ἡ ἐν τῇ **Οἰκουμενικῇ Κυβερνήσει θέσις** τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος κ. **Π. Τσαλδάρη καταστῇ μᾶλλον ἐλευθέρα ἐπὶ τῶν ζητημάτων ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὡς ἐνδιαφέροντα τὸ κόμμα θὰ ἀπήτουν τὴν ἀπασχόλησιν του ἐπ' αὐτῶν.**

ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Εἰς τὰς **ἐκλογὰς ἐψηφίσαν ἐν** [illegible] **516. ἐκ τούτων ἔλαβον: Τὸ Λαϊκὸν κόμμα εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα τῆς πόλεως Κυθήρων 181, οἱ δὲ Φιλελεύθεροι** [illegible]

Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Λειβαδίου τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔλαβεν [illegible] **οἱ δὲ Φιλελεύθεροι 67.**

Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Καρουλίων τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔλαβεν 252, οἱ δὲ Φιλελεύθεροι 171.

Εἰς τὸ ἐκλογικὸν τμῆμα Ἀροβικίων τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἔλαβεν 101, οἱ δὲ Φιλελεύθεροι 138.

Εἰς τὸ ἐλογικὸν τμῆμα Ποτομοῦ ἔλαβεν τὸ Λαϊκὸν κόμμα 185, οἱ δὲ Φιλελεύθεροι 258.

Οὕτω εἰς τὴν νῆσον μας τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐπληροφόρησεν κατὰ 236 ψήφους.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Ὁ ἐργάτης Ζαχαρίας Μέξος ἐκ τῆς πόλεως Κυθήρων ἐνῷ εἰργάζετο εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἐν Ἀθήναις, κατέπεσεν ἐξ ὕψους ὀκτὼ περίπου μέτρων, ὑποχωρήσαντος τοῦ σανιδώματος, ἐφ' οὗ ἐστηρίζετο, καὶ ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὴν κεφαλήν. Εἰς τὴν Πολυκλινικὴν ἐπεσκέπτετο αὐτὸν ὁ συμπολίτης μας κ. Ἐμμ. Κοντιλέων μέχρι τῆς ἡμέρας ποὺ ἀπεβίωσεν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν Διάταγμα, τὸ ὁποῖον κατανέμει τὰς ἐκπαιδευτικὰς περιφερείας, τὰ σχολεῖα τῶν Κυθήρων ὑπήχθησαν εἰς τὴν περιφέρειαν Πειραιῶς.

***

Ἀπεγράφη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ δημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» Διάταγμα διαβαθμίσεως δημοδιδασκάλων, διὰ τοῦ ὁποίου καταβιβάζονται οὗτοι εἰς ὡρισμένας κατηγορίας.

Δυνάμει τοῦ ἐν λόγῳ Διατάγματος ὁ συμπολίτης μας κ. Γ. Στάθης, δημοδιδάσκαλος τοῦ χωρίου Καβερσιανίκων, κατατάσσεται εἰς τὴν ε' κατηγορίαν μὲ βαθμὸν καὶ μισθὸν γραμματέως α' τάξεως.

Η ΣΧΟΛΗ ΚΕΝΤΗΜΑΤΩΝ ΣΙΓΓΕΡ

ΚΥΘΗΡΑ, Νοέμβριος. (Ἐκτάκτου ἀνταποκριτοῦ). — Δὲν γνωρίζω πῶς ἡ «Κυθηραϊκὴ» παρέλειψε νὰ κάμῃ μνείαν ἐγκαίρως περὶ τῆς ἐκπολιτιστικῆς χειρονομίας τῆς Ἑταιρίας Σίγγερ Μπὸρν καὶ Σίας, ἡ ὁποία ἀφιλοκερδῶς ὅλως ἵδρυσεν ἐνταῦθα, λειτουργήσασαν ἐπὶ 20ήμερον κατὰ τὸν Σεπτέμβριον, σχολὴν κεντημάτων, λειτουργήσασαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Οἰκονομάκου, εὐγενῶς παραχωρηθεῖσαν.

Εἰς τὴν σχολὴν ταύτην, μολονότι τόσον ὀλίγον βλειτουργήσασαν, ἐδιδάχθησαν, ἄριστα τελειοποιηθεῖσαι, ἀρκεταὶ νεάνιδες τῆς νήσου μας τὸν τρόπον τοῦ φιλοτεχνεῖν ἀριστουργήματα δι' ἁπλῆς μηχανῆς Σίγγερ, ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος, λευκὰ ἢ χρωματιστά, ἐντελῶς δωρεάν.

Ποίαν τοῦτο ἐνέχει σημασίαν εἶσθε εἰς θέσιν νὰ κρίνετε. Ἀσχέτως τοῦ ὅτι αἱ ἀναδειχθεῖσαι κεντήτριαι δύνανται διὰ τῆς ἠν ἐξήσκησαν τέχνης καὶ οἰκονομικῶς ν' ἀνακουφίσουν τὰς οἰκογενείας των, εἶνε ἀρκετὰ σημαντικὸν καὶ τὸ ὅτι εὗρον μίαν ἀπασχόλησιν εὐχάριστον, διώκουσαν τὴν ὀκνηρίαν καὶ λεπτύνουσαν τὸ καλλιτεχνικὸν των αἴσθημα, ἀξίζει δ' ἑπομένως παντὸς ἐπαίνου ἡ Ἑταιρία Σίγγερ Μπὸρν καὶ Σίας.

ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

***

Σημ. «Κυθηραϊκῆς». — Πραγματικῶς τὸ γεγονὸς εἶνε ἄξιον πάσης ἐξάρσεως καὶ ὀφείλονται ὄντως χάριτες εἰς τὴν Ἑταιρίαν Σίγγερ, ἡ ὁποία εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἐν καιρῷ τῷ δέοντι θὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εὐγενῆ της χειρονομίαν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Τακτικὸς ἡμῶν ἀνταποκριτὴς καὶ ἀντιπρόσωπός μας ἐν τῇ πόλει τῶν Κυθήρων τυγχάνει ὁ κ. Παναγιώτης Καραγιάννης, εἰς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν ν' ἀποτείνωνται οἱ συνδρομηταὶ καὶ φίλοι τῆς ἐφημερίδος μας.

Προσέτι ἐν Πειραιεῖ ἀντιπρόσωπος τῆς «Κυθηραϊκῆς» τυγχάνει ὁ συντάκτης μας κ. Γ. Ν. Πετρόχειλος ὁδὸς Ἁγίου Ὄρους 17.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ "ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΣ,,

ΠΟΙΟΝ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ-ΜΑΚΡΑΝ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ-ΠΡΩΤΕΥΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ-ΠΡΙΝ ΑΡΧΙΣΟΥΝ ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΝΑ ΟΡΙΣΘΗ Ο ΤΟΠΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ-Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ-ΑΝΑΓΚΗ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΩΝ

Ἡ «Κυθηραϊκή», ἐκδοθεῖσα εἰς τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν, δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναπτύξῃ τὴν τοπικὴν πολιτικὴν ἣν θέλει τηρήσει. Προκειμένου νὰ πράξωμεν τοῦτο σήμερον, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ δώσωμεν μερικὰς ἐξηγήσεις διὰ τὴν καθυστέρησιν ταύτην καὶ πρὸ παντὸς ἐπὶ τῆς τηρηθείσης πολιτικῆς της.

Ἡ «Κυθηραϊκή», ἂν πολιτικῶς διίσταται μὲ ἓν μέρος τῶν συμπολιτῶν της, προκειμένου περὶ τῶν τοπικῶν συμφερόντων, ὑπὸ τὴν στενὴν τῆς λέξεως ἄποψιν, δὲν θὰ λάβῃ οὐδόλως ὑπ' ὄψιν τὰς πολιτικὰς τοῦ Κυθηραϊκοῦ κόσμου ἀντιλήψεις. Ὑποστηρίξασα φανατικῶς κατὰ τὸ προεκλογικὸν διάστημα τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, δὲν ἔπραξε τοῦτο ἀπὸ ἰδιοτέλειαν. Οἱ διευθυνταί της, ἔχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι τὰ συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, μεθ' ὧν ἀναποσπάστως συνδέονται καὶ τὰ τοπικά, θὰ ἐξυπηρετοῦντο μόνον διὰ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, ἔκριναν σκόπιμον νὰ ἐργασθοῦν πάσῃ δυνάμει διὰ τὴν ἐκλογικήν του ἐπιτυχίαν. Ἐφ' ὅσον δὲ τὸ κοινὸν συμφέρον πρέπει νὰ προτιμᾶται τοῦ τοπικιστικοῦ τοιούτου, ἔκριναν σκόπιμον, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος ἦτο πολύτιμος καὶ προσδιορισμένος, νὰ ἐργασθοῦν πρωτίστως διὰ τὴν κοινὴν Νίκην. Καὶ οὕτως ἔπραξαν, μὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι, ὅσον δήποτε καὶ ἂν ὑπῆρξαν ὁρμητικοὶ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ δριμεῖς εἰς τὼν ἀντιπάλων τὸν ἔλεγχον, παρ' οὐδενὸς θὰ παρεξηγοῦντο, ὡς ἀπὸ πεποιθήσεως καὶ ἰδεολογίας ἀνιδιοτελοῦς ὁρμώμενοι.

Ἤδη ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν ἔληξεν. Ὁ λαὸς ἐξέλεξε τοὺς ἐκλεκτούς του καὶ εἰς αὐτοὺς [illegible] νὰ καθοδηγήσουν τὸ [illegible] σκάφος εἰς σωτηρίας λιμένα. Χωρὶς νὰ θελήσωμεν νὰ κρίνωμεν τὸ ἐκλογικὸν ἀποτέλεσμα καὶ χωρὶς νὰ παύσωμεν παρακολουθοῦντες ἀγρύπνως τὰ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν, ἕτοιμοι πάντοτε ν' ἀγωνισθῶμεν μετὰ σθένους καὶ ζήλου διὰ τὴν ἐπικράτησιν ἐν τῇ ἐκπροσωπήσει τῶν τυχῶν τοῦ Κράτους πνεύματος φειδοῦς πρὸς τὸ δημόσιον χρῆμα καὶ σώφρονος πολιτικῆς ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν λοιπῶν ἐξουσιῶν, ἐρχόμεθα σήμερον νὰ ἀναπτύξωμεν καὶ τὴν καθαρῶς τοπικὴν πολιτικήν μας, ἥτις συνοψίζεται ἐν ὀλίγαις λέξεσιν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς μικρᾶς μας πατρίδος εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν εὐρυτέραν ἐκπαίδευσιν τῶν τέκνων της, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐμπορικῶν της συμφερόντων καὶ τὴν ἀναμόρφωσιν ἀπὸ παντὸς ἀπόψεως τόσον τοῦ ἐργατικοῦ ὅσον τοῦ ἀγροτικοῦ καὶ τοῦ ἀστικοῦ πληθυσμοῦ της.

Καὶ εἰς τὴν πολιτικήν της ταύτην, ἡ «Κυθηραϊκή», οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν κομματικῶν πολιτικῶν φρονημάτων τῶν Κυθηρίων.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχουν δι' ἡμᾶς Βενιζελικοί, Μεταξικοὶ ἢ Λαϊκοί, ἀλλὰ μόνον Κυθήριοι.

Ἀσχέτως τοῦ ἂν ἀνήκοντες ἐξ ἰδεολογίας εἰς τὸ Λαϊκὸν Κόμμα, ὡς ἔχοντες τὴν ἀντίληψιν ὅτι δι' αὐτοῦ θὰ σωθῇ ἡ πατρίς, πιστεύομεν ὅτι καὶ οἱ πολιτικῶς μεθ' ἡμῶν διιστάμενοι ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀγνοῦ συνειδότος ὁρμῶνται ὥστε νὰ τοὺς οἰκτείρωμεν καὶ νὰ μὴ τοὺς κακίζωμεν; εἰμεθα ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι προκειμένου περὶ τῶν τοπικῶν συμφερόντων θὰ εὑρεθῶμεν ὅλοι ἀπολύτως σύμφωνοι παρὰ κάθε πιθανὴν προσωρινὴν διαφωνίαν.

Καὶ μὲ τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν καὶ τὸν ἔνθερμον ζῆλον τῆς προόδου τοῦ τόπου, ἵνα καλύτερον ἐξευρεθῇ ὁ τρόπος τῆς πραγματώσεως τοῦ σκοποῦ μας, ὅστις εἶνε καὶ πόθος παντὸς Κυθηρίου πονοῦντος τὸν τόπον του, θ' ἀνείξωμεν τὰς στήλας μας πρὸς πάντα Κυθήριον, ὥστε ἀκουομένων τῶν γνωμῶν καὶ τῶν ὑποδείξεων ὅλων, νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ φθάσωμεν ταχύτερον εἰς τὸ ποθούμενον.

Εἶνε ἥλιος φανερώτερον, ἀγαπητοὶ συμπολῖται, ὅτι τὸ πρῶτον καὶ κύριον βῆμα πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου τοῦ τόπου, ἐξ οὗ ἀπορρέει ὅλων τῷ χρόνῳ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἄλλων τάξεων, εἶνε ἡ δημιουργία [illegible].

Πρὸς ἐπίτευξιν ὅμως τούτου, δὲν ἀρκεῖ ἡ κρατικὴ μέριμνα. Εἶνε ἀπαραίτητον νὰ δώσωμεν ἡμεῖς πρῶτοι τὴν ὤθησιν εἰς τὸ Κράτος, προσφέροντες τὸ μέγιστον μέρος τῶν ἀπαιτουμένων δαπανῶν δι' ἐράνου παγκυθηραϊκοῦ.

Πλὴν ὅπως διενεργηθῇ ὁ ἔρανος εἶνε ἀπαραίτητον νὰ ἀποφασισθῇ πρωτίστως εἰς ποῖον σημεῖον τῆς νήσου θὰ ἱδρυθῇ ὁ λιμήν, διότι τότε καὶ μόνον θὰ πεισθοῦν νὰ δώσουν οἱ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ βιοῦντες Κυθήριοι καὶ οἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ πολυτάλαντοι συμπολῖται.

Πρὸς τοῦτο λοιπὸν καλοῦμεν τοὺς ἀπανταχοῦ συμπολίτας ν' ἀναπτύξουν ἀπὸ τῶν στηλῶν μας τὰς γνώμας των. Ἓν μόνον ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν, χωρὶς νὰ ὑποβάλωμεν ἰδικήν μας γνώμην.

Ὅτι ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν ἀντιλήψεων δὲν πρέπει νὰ ἐπικρατήσῃ στενὸν τοπικιστικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ εὐρύτερον τοιοῦτον ἐξυπηρετήσεως ὅλων τῶν κατοίκων τῆς νήσου ἐν πνεύματι ἀπολύτου δικαιοσύνης.

Ἐν τῇ ἐκλογῇ τοιούτου τοῦ σημείου τῆς δημιουργίας τοῦ λιμένος δὲν πρέπει νὰ ἐξετασθοῦν τὰ συμφέροντα τῶν κατοίκων μιᾶς περιφερείας, ἀλλὰ νὰ ζητηθῇ ἐκεῖνο ποὺ καὶ φυσικῶς πλεονεκτεῖ καὶ ὡς βάσις εἶνε ἐξ ἴσου ἀπέχουσα περίπου ἀπὸ ὅλα τὰ ἀπομεμακρυσμένα χωριά.

Διότι ἄλλως, μὲ διαφωνίας, μὲ φιλοδοξίας καὶ διεκδικήσεις ἀσκόπους δὲν θὰ ἐπιτύχωμεν ποτὲ τὸ ποθούμενον. Τοῦτο κυρίως δέον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει οἱ συστήσαντες ἐπιτροπὰς πρὸς συλλογὴν ἐράνων μὲ τὴν φιλοδοξίαν τῶν μελῶν ἑκάστης τούτων νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἵδρυσιν τοῦ λιμένος εἰς τὴν περιφέρειαν ἐξ ἧς προέρχονται.

ΑΝΕΥ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΣ ΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΑΝΤΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ, ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΝΤΙΡΡΗΤΟΥ, ΠΑΣΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΕΙΝΕ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΗ ΕΙΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΝ.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος σχετικὰ μὲ τὴν τοπικήν μας πολιτικήν. Μετὰ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τῶν δεδομένων καὶ τὴν κατάληξιν εἰς μίαν ἀπόφασιν θετικὴν καὶ ὁριστικήν, θὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων ἀφορώντων τὸν τόπον καὶ χρησίμων ἐπίσης τῆς κοινῆς ἀποφάσεως.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΓΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ

Ἀνάγκη ἀλλαγῆς Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἡ ἀπὸ μακροῦ ὑπάρχουσα ἐν Πειραιεῖ Κυθηραϊκὴ ἀδελφότης, οὐδεμίαν ἐσημείωσε δρᾶσιν, πολλὰ καὶ μεγάλα ὑποσχόμενοι οἱ κ. κ. Ἀντ. Λεβούνης, Ἀντώνιος Οἰκονομάκος, Κων. Βενάρδος, Θεόδ. Στρατηγὸς καὶ Κωνσταντῖνος Μυλωνόπουλος, ἵδρυσαν τὸν «Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν» τὸν Μάρτιον τοῦ 1924.

Ἐν τοσούτῳ, παρὰ τὰς παχυλὰς των ὑποσχέσεις καὶ μολονότι εἰς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ ὡς ἄνω Συνδέσμου ὡς ἑξῆς καθορίζεται ὁ σκοπὸς τῆς συστάσεώς του: «Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι ἡ μεταξὺ τῶν μελῶν του ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀλληλοβοήθεια, ἡ τήρησις καὶ ἡ ἀνάπτυξι τῶν ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΙΚΩΝ ΔΕΣΜΩΝ, καὶ ἡ παροχὴ οἱασδήποτε ΗΘΙΚΗΣ Ἢ ΥΛΙΚΗΣ ΒΟΗΘΕΙΑΣ εἰς τὰ ἔχοντα ἀνάγκην αὐτῆς μέλη τοῦ Συνδέσμου ἢ καὶ ΕΙΣ ΠΑΝΤΑ ΚΥΘΗΡΙΟΝ».

Καίτοι διετία ἔκτοτε διέρρευσε, πέραν τῆς διοργανώσεως δύο χωρῶν, εἰς ἃς τὸ Διοικητικόν του Συμβούλιον εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δείξῃ τὴν ἀνθηρότητα τῶν παρτοφολίων των καὶ τὴν ἀντοχὴν τῶν ποδῶν του, οὐδεμίαν ἄλλην ἔνδειξιν ζωῆς ἔδειξεν ὁ Σύνδεσμος οὗτος.

Καὶ ἐν τοσούτῳ εἶχεν ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθῇ ἂν μὴ δι' ἄλλο τι ἐκ τῶν ἀφορόντων τὸν τόπον καὶ τῶν ἐν τῷ καταστατικῷ του ἀναγραφομένων, τοὐλάχιστον διὰ τὴν ἀναζωπύρωσιν καὶ περιθάλψιν τῶν ἐκ Μικρασίας προσφυγόντων ἐνταῦθα δυστυχῶν Κυθηρίων.

Κατόπιν ὅθεν τούτου καὶ τῆς παρὰ τῶν ἱδρυτῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τοῦ Προέδρου της ὁμολογουμένης, διὰ τῆς εἰς τὸ φύλλον τῆς 27ης Ὀκτωβρίου τῆς «Κυθηραϊκῆς» δημοσιευθείσης ἐπιστολῆς του, πανηγυρικῆς των ἀποτυχίας, ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλουν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν τὴν παραίτησίν των, ἀφήνοντες τὴν θέσιν των εἰς ἐκείνους ποὺ ἐκτὸς τῆς καλῆς των θελήσεως ἔχουν καὶ τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθοῦν.

Η ΕΠΙΦΥΛΑΞΙΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΟΡΚΟΜΩΣΙΑΝ

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν ὁρκομωσίαν τῶν βουλευτῶν, ὁ συμπολίτης μας βουλευτὴς καὶ διευθυντὴς τῶν ἐν τῇ Βουλῇ ἐργασιῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Σπ. Στάης, ἐν ὀνόματι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ Λαϊκὸν κόμμα, προκειμένου νὰ παρασχεθῇ παρὰ τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ ὁ ἐπιβαλλόμενος ὅρκος, ἀναφέρεται εἰς τὰς σχετικὰς τοῦ ἀρχηγοῦ του δημοσίᾳ γενομένας δηλώσεις καὶ δηλοῖ ὅτι θὰ παράσχῃ τοῦτον ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ὅτι διατηρεῖ ἀκεραίας τὰς γνωστὰς ὡς πρὸς τὸ πολιτειακὸν ζήτημα ἀρχάς του».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. Σ. Ε. ΣΤΑΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Παρὰ τοῦ συμπολίτου μας βουλευτοῦ κ. Σπ. Στάη ἔλαβον τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστως δημοσιεύομεν.

Ἀγαπητοὶ συμπολῖται,

Αἱ ὅλως ἔκτακτοι περιστάσεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας διεξήχθησαν αἱ τελευταῖαι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, μὲ ἠνάγκασαν ν' ἀναχωρήσω ἐσπευσμένως ἐκ Κυθήρων. Οὕτω δὲ δὲν ἠδυνήθην νὰ περιοδεύσω τὴν νῆσον μας μετὰ τὴν ἐκλογήν, ἵνα εὐχαριστήσω ἕνα ἕκαστον τῶν συμπολιτῶν μου, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐτίμησαν διὰ τῆς ψήφου αὐτῶν τόσον πανηγυρικῶς. Ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη ἐκτίμησις μοὶ ἐπιβάλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου ὅπως ἀγωνισθῶ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῆς μικρᾶς καὶ τῆς μεγάλης Πατρίδος ἡμῶν.

Ἐὰν αἱ προσπάθειαί μου καὶ οἱ ἀγῶνές μου δὲν ἐπιφέρουσι τὰ προσδοκόμενα ἀγαθά, ἡ μοναδικὴ αἰτία τῆς ἀπωτιχίας των θὰ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ κατάτμησις τῶν κοινοβουλευτικῶν κομμάτων καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ ἐωσινα τὰ ὁποῖα ἐπεδώρευσαν εἰς τὴν χώραν μας αἱ ἐπὶ τετραετίαν δικτατορικαὶ Κυβερνήσεις, πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται καὶ πλειονοψηφία ἰσχυρὰ καὶ χρόνος πολύς.

ΣΠ. ΕΜ. ΣΤΑΗΣ

ΝΕΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΤΣΙΚΑΛΑΡΙΑ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ εἰς σχῆμα μέγα ἐπανεκδοθεῖσα «Κυθηραϊκὴ» προξένησεν ἄριστην ἐντύπωσιν. Ἡ ἐνημερότης αὕτη πάντων ἐν γένει τῶν ζητημάτων μᾶς κρατεῖ ἀχμαλώτους. Ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ τὴν συντρέξω, σᾶς γράφω σήμερον τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμάς.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα, ὅτι ὁ κ. Ἰωάννης Κ. Λουράντος ἢ Σάββας, περατώνων ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὰς ἀπαιτουμένας μηχανικάς του σπουδάς, ἱδρύει εἰς τὰ Τσικαλάρια ἐργοστάσιον ἐλαιουργίας, ἀλευροποιίας καὶ μακαρονοποιίας, μὲ νεωτάτας ἐγκαταστάσεις.

Συγχαίρομεν τὸν φιλοπρόοδον νέον διὰ τὴν ὄντως εὐεργετικὴν διὰ τοὺς Κυθηρίους ἀπόφασίν του ταύτην καὶ εὐχόμεθα καλὴν πρόοδον.

Σ. Λ.

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΣΤΑΥΡΩΝ

τοὺς ὁποίους ἔλαβον οἱ ὑποψήφιοι βουλευταὶ τοῦ νομοῦ Ἀργολιδοκορινθίας.

1) Π. Τσαλδάρης 7931, 2) Γ. Καρπετόπουλος 4436, 3) Π. Πετρίδης 3062, 4) Α. Ζούζουλας 2943, 5) Ι. Μουτζουρίδης 2894, 6) Δ. Οἰκονομόπουλος 1827, 7) Σ. Στάης 1689, 8) Α. Χριστόπουλος 1546, 9) Γ. Μηναΐος 1487, 10) Γ. Παραδάντης 1453, 11) Α. Ἀναγνωστόπουλος 1397, 12) Ε. Παπακωνσταντίνου 1295, 13) Σ. Ἠλιόπουλος 1227, 14) Κ. Ρέπουλης 1173, 15) Α. Κολιαλέξης 1155, 16) Κ. Ἀδαμόπουλος 1117, 17) Δ. Ζούδας 860, 18) Ι. Μάλλωσις 840, 19) Σ. Τσαγκρῆς 816, 20) Β. Κράγκουρας 786, 21) Α. Νοταρᾶς 714, 22) Ι. Τριζάκης 690, 23) Σ. Δελιγιάννης 681, 24) Γ. Ρούσος 631, 25) Ν. Φατσέας 622, 26) Κ. Τσαλδάρης 619, 27) Κ. Πετρίδης 584, 28) Ν. Φραντζῆς 550, 29) Κ. Μπούκουρας 354, 30) Χ. Φωκᾶς 280, 31) Δ. Παυλόπουλος 279, 32) Δ. Πολιτόπουλος 235, 33) Λ. Περτεπὲς 204, 34) Κ. Σέθης 185, 35) Δ. Σεραφεὶμ 151, 36) Ι. Καλλίρης 144, 37) Κ. Σταρόπουλος 80, 38) Α. Βερβελῆς 64, 39) Α. Δαγρὲς 42, 40) Δ. Μίχας 35, 41) Κ. Γιαμπρὲς 22, 42) Γ. Πρεβάρης 0, 43) Γ. Νοταρᾶς 0, 44) Γ. Ἔσλιν 0, 45) Β. Δελιγιελιώτης 0, 46) Θ. Παπαθημητρίου 3, 47) Χ. Πετράκης 224, 48) Α. Παπαγιαννόπουλος 0, 49) Δ. Σαρατζῆς 3, 50) Ν. Καλογήρου 3.

ΜΙΑ ΣΟΒΑΡΑ ΓΝΩΜΗ

Ο κ. ΔΟΓΟΘΕΤΗΣ ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΕΙ ΜΙΑΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΗΝ ΥΧΟΧΡΕΩΣΙΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝ ΣΥΜΠΟΛΙΤΗ ΜΑΣ

ΠΟΙΗΤΗ Γ. ΣΟΥΡΗ

Τὸ κουδοῦνι τοῦ κ. Διευθυντοῦ κτύπησε καὶ ἐμφανίζομαι ἐμπρός του. Στὰς διαταγάς σας, κ. Διευθυντά. Ἄκουσε, παιδί μου, εἶνε ἡ ἀπάντησις καὶ ἡ συνέχεια ἡ ἑξῆς: «Ὁ κ. Λογοθέτης μᾶς ζήτησε, κάτι θὰ θέλῃ, ἴσως νὰ μᾶς ἐτοίμασε τίποτα, δὲν πᾶς μιὰ στιγμὴ νὰ ψάξῃς νὰ τὸν βρῇς;» Παίρνω τὸ καπέλο μου, καὶ δρόμο γι ἀτὴν ὁδὸν Κουμουνδούρου. Θὰ ἰδῶ καὶ τὴν ὤμορφη ὑπηρέτρια ποὺ ἔγραφε ὁ συνάδελφός μου κ. Ἄλκις Κυθήριος, ὁ κόπος δὲν θὰ πάῃ χαμένος — εἶνε ἡ σκέψις τῆς στιγμῆς.

Ἡ ἀποστολή, σκέπτομαι, εἶνε λεπτὴ λόγῳ τοῦ αὐταρχικοῦ καὶ δυστρόπου χαρακτῆρος τοῦ κ. Λογοθέτη. Πρόκειται νὰ συνομιλήσω μὲ τὸν ἰατρὸν κ. Λογοθέτην! Μὲ τὸ χτυποκάρδι καὶ τὸν φόβον νὰ παρουσιαστῶ πρὸ αὐτοῦ, φθάνω στὴν ἐξώθυρα τοῦ σπιτιοῦ του καὶ ἐκτύπησα τὸ κουδοῦνι. Μία κομψή, καλοκαμωμένη ὑπηρέτρια ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ μὲ κυττάζῃ μὲ πολλὴ περιέργεια.

— Τί θέλετε, κύριε;

— Σᾶς παρακαλῶ, δεσποινίς, κάμετέ μου τὴ χάρι νὰ μὲ ἀναγγείλετε στὸν κύριο ἰατρό. ("Οταν συνοδεύῃ κανεὶς μιὰ θερμὴ παράκλησι μ'ἕνα χαμόγελο, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν ἐπιτύχῃ ἕνα πρᾶγμα, ἔστω καὶ πολὺ δύσκολον. ἀπὸ μιὰ κομψὴ ὑπηρέτρια..... Τὸ καλὸ κορίτσι ἐπῆρε τὴν κάρτα μου γιὰ νὰ τὴν δώσῃ στὸν κ. ἰατρό).

— Σᾶς παρακαλῶ, πέτε στὸν κ. Λογοθέτη, ὅτι ἔξω βρέχει πολὺ καὶ ὅτι εἶνε ἀδύνατον νὰ περιμένω.

— Μάλιστα, κύριε...

Μὲ μικρότερη ἀγωνία ἐπερίμενα τώρα τὴν ἀπάντησιν. Σὲ δυὸ λεπτὰ ἡ ὑπηρέτρια μὲ καλεῖ νὰ περάσω ἐπάνω.

Μέσα ἀπὸ διαδρόμους φωτισμένους μὲ ἁπαλὰ φῶτα ὁδηγούμενος ἀπὸ τὴν ὑπηρέτρια, φθάνω σ'ἕνα σαλόνι, τοῦ ὁποίου ἡ εἴσοδος φωτίζεται ἀπὸ ἄπλετον ἐκτυφλωτικὸν φῶς. Ἡ ὑπηρέτρια ἀποσύρεται διακριτικῶς, ἐνῷ μοῦ ψιθυρίζει:

— Περάστε μέσα.

Τὸ σαλόνι εἶνε ἀρκετ